

Τό σαλόνι του γιατρού

— Κυρία, ξμαθαν οι φίλοι σας οι γιατροί πώς είσθε άρρωστη κι' ήρθαν
να σάς ξεγετάσουν!

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 11-12
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ —
ΜΑΡΤΙΟΣ 1950

Γνωρίδατε τόν φαρμακοποιό

Υπήρχε παλαιότερα ή έσφαλμένη αντίληψις ότι τὰ φαρμακεία πωλούσαν «νεράκια». Περιττόν βέβαια νά πούμε ότι από πολλά χρόνια τώρα ό κόσμος θγήκε από την πλάνη αυτή, διότι ούτε τὰ φαρμακεία πωλούσαν ποτέ «νεράκια», ούτε ό φαρμακοποιός είναι ένας κοινός επαγγελματίας. Η Πολιτεία του έχει επιβάλει μεγάλες εύδυνες και πολλές υποχρεώσεις : Νά υπηρετήση ένα χρόνο σέ φαρμακείο πρίν ακόμη έγγραφη στό Πανεπιστήμιο. Νά φοιτήση σ' αυτό και στά Έργαστήριά του τέσσαρα όλόκληρα χρόνια. Νά κάμη μετά την αποφοίτησί του πρακτική έξάσκησι άλλον ένα χρόνο, πάλι σέ φαρμακείο. Νά διαδέση κατόπιν μιά όλόκληρη περιουσία, όχι μόνο γιά νά προμηθευθί τὰ φάρμακα τής καθημερινής χρήσεως, αλλά και γιά νά έφοδιασθί με ώρισμένα όργανα και σκεύη καθώς επίσης με πολλά φάρμακα πού είναι υποχρεωμένος νά έχη πάντοτε πρόχειρα, έστω και εάν δέν πρόκειται νά του ζητηθούν ποτέ. Νά διανυκτερεύη κάθε βδομάδα και νά διημερεύη κάθε μήνα. Νά παρέχη τίς πρώτες βοήθειές σέ τυχαία δυστυχήματα, χωρίς τίς περισσότερες φορές νά πληρώνεται γιά τήν αξία τών φαρμάκων, γαζών, επιδέσμων και άλλων ειδών πού χορηγεί. Νά διδῃ φάρμακα με έκπτώσεις στά μέλη Φιλανθρωπικών Σωματείων και Όργανώσεων. Άλλά δέν είναι μόνον αυτές, και άλλες ακόμη, αϊ υποχρεώσεις πού του επιβάλλει ή Πολιτεία. Η έπιστημονική του εύσυνειδησία του επιβάλλει τήν πρόσδετο υποχρέωσι νά διαδέτη άρκετές ώρες τήν ήμέρα γιά νά μελετᾷ τή φαρμακολογική ένέργεια τών νέων φαρμάκων πού ανακαλύπτονται κάθε μέρα. Έτσι ό φαρμακοποιός κάμει τό ίδιο πού κάμει κι' ό Γιατρός. Μελετᾷ γιά Σας σ' όλη του τή ζωή και τήν σπαταλᾷ έπιπροσδέτως σέ προσπάθειες γιά νά βρῆτε άμέσως τό φάρμακο πού διέταξε ό Γιατρός σας· τό φάρμακο πού δά σας επιτρέψη νά διατηρήσετε τήν υγεία σας, ή και νά σώσετε τήν ζωήν σας πού κινδυνεύει.

**Ό Φαρμακοποιός σας έξυπηρετεῖ πρίν ακόμη γεννηθῆτε
έως τήν τελευταία σας πνοή.**

Διαφωτιστικόν κείμενον υπ' άρ. 4 του Έπιστημονικού Τμήματος τής Φαρμακευτικής Βιομηχανίας "FAREL", Η Έταιρία "FAREL", παρασκευάζει από είκοσαετίας ήδη έκλεκτά φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα, έγκεκριμένα παρὰ του Υπουργείου Υγιεινής και τὰ όποία τυγχάνουν τής άπολύτου έκτιμήσεως και έμπιστοσύνης του Ιατρικού και Φαρμακευτικού Σώματος τής Ελλάδος.

Έδημοσιεύθη εις τās έφημερίδας «Καθημερινή», «Βήμα» και «Μακεδονία» Θεσσαλονίκης 30/2/1950

Τό σαλόνι του Γιατρού

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛ. 51-10

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Αρχισυντάκτης: **ΒΑΣ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ**
ΕΤΟΣ 16ον. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΤΕΥΧΗ 11-12. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 1950

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

Από Μηνια
Λέλινα

Η νοδεία τής άσπιρίνης

Δέν γνωρίζομεν πόσες φορές έχει ανακαλυφθί ποτέ στην Κοκκινιά, ποτέ στους Ποδαράδες και ποτέ δέν ξερόμεν πού Έργοστάσιον τό όποιον παρασκευάζει άσπιρίνες Bayer. Η άπομίμησης είναι τόσον τελεία, ώστε και οι ειδικοί ακόμη δύνανται νά έξαπατηθούν. Τήν τελευταίαν ανακάλυψιν τών παραποιημένων άσπιρινών άνήγγειλαν αϊ έφημερίδες, ή δέ Έστία τής 25ης Μαρτίου υπό τόν τίτλον «ΑΣΠΙΡΙΝΗ» έγραψε τὰ έξής :

«Διά μίαν ακόμη φοράν, άπεκαλύφθη πάλιν ότι ή παγκοσμίου φήμη άσπιρίνη Μπάγιερ κατασκευάζεται όχι εις τό Λέβερ-χουζεν, αλλά εις τό... Μαρούσι! Με αυτό τό έγχώριον φάρμακον οι Έλληνες θεραπεύουν τόν πο-νοκέφαλόν των, χωρίς σαλισουλτά και άλλα μυστήρια τοιούτου είδους, άλλ' άπλως με όλίγον άλευράκι... εύγευστον. Δι' ό και, μεταξύ τών συλληφθέντων χθές, περιελαμβάνετο και εις «έμπορος μπαχαρικών».

Θά ήμπορούσε, βέβαια, ν' άπορήση κανείς, πώς έπαναλαμβάνεται διά δεκάτην ίσως φοράν ή σύλληψις τών περιέργων αυτών βιομηχάνων, χωρίς νά τεθῇ τέρμα εις τήν φάμπρικάν των. Άλλά πρόσ τι νά... πονοκεφαλάμε, άφού άσπιρίνη δέν ύπάρχει...»

Άσφαλώς οι άρμόδιοι δέν πονοκεφαλάνε γιά τέτοια μικροπράγματα, γιατί φαίνεται ότι έχουν άλλες σοβρώτερες άσχολίες. Μη τυχόν έπι παραδείγματι γίνη καμιά διαφήμισις φαρμάκου, τό κείμενο τής όποιας δέν είναι του γούστου των ή αντίκειται στην διαφημιστικήν των δεινότητα. Η μη τυχόν και έγκρίνουν καμιά τριχοβαφή και δέν αύξηθῇ ή δουλειά τών κομμωτών, πού κατόπιν τής άπαγορεύσεως χρησιμοποιούν στις γυναίκες κάθε καραμπογιά τής έφευρέσεώς των!

Κ' έπειτα σου λένε ότι αϊ Υγειονομικοί Υπηρεσία των άλλων Κρατών, πού αντιμετωπίζουν τήν πραγματικότητα κατάματα, φροντίζουν γιά τήν υγείαν των πολιτών των! Πόσον όπισθοδρομικοί, μά τήν αλήθεια, είναι αυτοί οι Άμερικανοί και Εύρωπαίοι και δέν λαμβάνουν διδάγματα από ή-μάς τους Νεοέλληνες!

Έκλογές

Πολλοί Ιατροί και φαρμακοποιοί έξετέθησαν εις τό άξίωμα του βουλευ-του εις τās τελευταίας έκλογάς. Και δέν είναι όλίγοι εκείνοι οι όποιοι επέ-τυχαν. Ποιαν όμως έξήγησιν νά δώση κανείς εις τήν ανάθεσιν του Υπουργείου Γεωργίας εις ένα Ιατρόν και αντίθέτως του Υπουργείου Υγιεινής εις ένα βιομήχανον; Μήπως έκρίθη ότι αυτοί ήσαν οι καταλληλότεροι διά τὰ έξω από τήν ειδικότητα των Υπουργεία και θά βάλουν καλύτερα τὰ πράγματα εις τήν θέσιν των; Ό Θεός νά δώση.

Αναχωρήσεις

Καθημερινώς πληροφορούμεθα ότι πολλοί Ιατροί αναχωρούν, άλλοι διά τήν Εύρώπην και άλλοι διά τήν Άμερικάν, διά νά παρακολουθήσουν έκ του σύγγεγυς τās προόδους τής θε-απειντικής. Ας τὰ βλέπουν οι άρρωστοι. Ό γιατρός δέν ήμπορεί νά μείνη ποτέ ήσυχος. Ικανοποίησις του είναι νά προσφέρη τήν ύπηρεσίαν του εις τόν πάσχοντα κατά τόν καλύτερον δυνατόν τρόπον.

Τὰ Έλληνικά φάρμακα

Οι άρμόδιοι του ύπουργείου Υγιεινής φαίνεται ότι πέραν τής αντιδράσεως, τήν όποίαν έδηλώνουν εις κάθε εύγενή προσπάθειαν, δέν δύνανται νά συλλάβουν και τίποτε τό ανώτερον. Δέν έσκέφθησαν ποτέ δι' έθνική ή ανάγκη επιβάλλει νά βοηθήσουν τήν Έλληνικήν Βιομηχανία, διά διευκολύνσεων, διά διαφώτισεως των Ιατρών,

των φαρμακοποιών, του κοινου, εις τήν υποκατάστασιν εκείνων των ξένων ειδικοτήτων, τὰ όποία κάλλιστα δύνανται νά παρασκευασθουν και εδώ, δι' Έλληνικών τοιούτων. Δέν έσκέφθησαν πώς όταν τό 1952 τελειώση ή Άμερικανική βοήθεια, δέν θά έχη ή πτωχή Έλλάς συνάλλαγμα και δι' αυτά ακόμη τὰ στοιχειώδη χημικά προϊόντα. Τήν Έθνικήν όμως αυτήν ανάγκην κατενόησαν πλήρως άνθρωδοί, δύναται τις νά ειπή, κύκλοι, οι έκδοται τής έγκρίτου έφημερίδος Θεσσαλονίκης ό «ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ». Με συγκίνησιν διαβάζομεν τό κείμενον τής προπαγάνδας, τήν όποίαν έξ ιδίας πρωτοβουλίας κάμουν: «ΠΡΟΤΙΜΩΝ-ΤΕΣ τὰ προϊόντα τής Έγχωρίου Φαρμακευτικής Βιομηχανίας συντελείτε εις τήν ενίσχυσιν και ανάπτυξιν αυτής, ενω συγχρόνως παρεμποδίζετε τήν διαφυγήν ξένου συναλλάγματος προς όφελος τής δραχμής». Μπράβο τους.

Αϊ τελευταίαι Ανακαλύψεις

Θά μάς ειπουν όμως ίσως οι άρμόδιοι: Μά τί πρωτότυπον παρασκευάσμα έκάμεν ή Έλληνική Φαρμακευτική Βιομηχανία; Και δέν έχουν ίσως άδίκον, με τήν έξής μόνον μικράν λεπτομέρειαν. Ότι και αϊ ξένοι Βιομηχανία δέν έχουν τίποτε τό ιδίκον των πρωτότυπον. Όλοι αϊ τελευταίαι τουλάχιστον ανακαλύψεις φαρμάκων έγιναν από τους καθηγητάς των ξένων Πανεπιστημίων οίτινες κατόπιν συμβλήθησαν με τὰ Φαρμακευτικά εργοστάσια τής χώρας των διά τήν Βιομηχανικήν παραγωγήν των υπ' αυτών ανακαλυφθέντων φαρμάκων.

Έφευρέτης τής Πενικιλίνης επί παραδείγματι είναι ός γνωστόν ό Καθηγητής Fleming, τής Χλωρομυκετίνης ό Δρ. Paul Burkholder του Πανεπιστημίου του Yale, τής Στρεπτομυκίνης, και Νεομυκίνης ό Δρ. Selman Waksman, ό όποιος μάλιστα έδώρησε τὰ έκ τής ανακαλύψεώς του δικαιώματα συμποσούμενα εις 2.000.000 Δολάρια εις τό Πανεπιστήμιον του Rutgers (Η. Π. Α.) και άλλοι.

Ποιαν ανακάλυψιν όμως έκαναν οι ίδιοι μας καθηγητάι διά νά τήν Βιομηχανοποιήσουν τὰ εδώ Φαρμακευτικά εργοστάσια; Εις τήν τόσον εύκολον έρώτησιν, πόσον δύσκολος είναι ή άπάντησις!

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΑΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΣΑΝ ΨΕΜΜΑ

ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

Χαιρετικός χειρουργός ο κ. Νυστερίδης... Πραγματική ιδιοφυΐα στην κοπτική και ραπτική του ανθρώπινου σώματος. Με δυο λέξεις μεγάλος άνθρωπος.

«Αλλά αυτό το «μεγάλος άνθρωπος» δεν είναι δυστυχώς το μόνο διακριτικό, που χαρακτηρίζει ένα δακτυλοδεικτούμενο άτομο.

Κατά καλήν ή κακήν τύχην συμπαρασύρει μαζί του και πλήθος άλλων διακριτικών, που κοσμούν τους «μεγάλους ανθρώπους».

Συνήθως σ' αυτούς ή παραξενιά και ή νευρική, συνηθεστέρα ή ιδιορρυθμία, συνηθεστέρα ή ή κοινώς λεγόμενη «λόξα».

«Ας μη φαντασθούμε λοιπόν ότι ο κύριος Νυστερίδης θα αποτελούσεν εξαίρεσιν σπὸν ἀνωτέρω κανόνα. Τουναντίον μάλιστα. Είχε και παραείχε τη «λοξίτσα» του.

Ερωτές του και σκοποί της ζωής του ήταν δυό. Πρώτα—πρώτα ή αφοσίωσις του πρὸς τὴν ἐπιστήμην του και δεύτερον ή ἀγάπη του πρὸς τὰ ζῶα.

«Ὡς ἐδῶ καλά. Τὸ νὰ ἀγαπᾷ κανεὶς τὰ ζῶα εἶναι ἐνδείξεις περισσότερον ἀνθρωπισμοῦ παρά «λόξα». Ἡ ἀγάπη του ὅμως αὐτὴ εἶχε συγκεντρωθῇ συμπεπυκνωμένη ἐπάνω σὲ ἕνα τεράστιο λυκόκυκλο πού κυριολεκτικῶς λάτρευε: τὸν Μάξ.

Ἀγάπη πρωτότυπη, ἐξωφρενική μπορεί νὰ πῇ κανεὶς. Στὸ τραπέζι του πιπτάκι γιὰ τὸν Μάξ, στὴ κρεββατοκάμαρά του ἰδιαίτερο κρεββατάκι, μαζί στο περίπατο, μαζί στίς ἐπισκέψεις και τὸ ἐξωφρενικώτερο ὅλων, μαζί—δὲν θὰ τὸ πιστέψετε—στὸ χειρουργεῖο.

Καὶ ὁ Μάξ, σὰν νὰ εἶχε συναίσθησι τῆς ἰδιαίτερας τιμῆς πού τὸν περιέβαλλε ὁ κ. Νυστερίδης, καθόντανε πάντα ἡσυχος σὲ μιὰ γωνία τοῦ χειρουργείου και μὲ μισόκλειστα μάτια παρακολουθοῦσε τὰς ἐγχειρήσεις και μόνον ἐὰν ἐπαιρναν τὸν ἐγχειρηθέντα σηκώνονταν ἀπὸ τὴ θέσι του και ἐσπευδε πρὸς τὸν γιατρό, κουνώντας ζωηρά τὴν οὐρά του σὰν νὰ ἤθελε νὰ τὸν συγχωρῇ γιὰ τὴ δεξιότην του. «Ἔτσι ὁ Μάξ εἶχε καταντήσει ὁ πραγματικός ἱσκιος τοῦ κ. Νυστερίδη.

Κάποτε ὁ γιατρός μας ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ μιὰ πολὺ σπουδαία ἐγχείρησι τῶν ἀναπαραγωγικῶν ὀργάνων ἐ-

νὸς ἀσθενοῦς, πού ἔπασχε ἀπὸ ἑλλειψι ἰκανότητος.

Ἦλθε ἡ ἡμέρα τῆς ἐγχειρήσεως. «Ὅλα ἔτοιμα στὴν αἴθουσα τοῦ χειρουργείου. Ὁ κ. Νυστερίδης μὲ τὰ γάντια του, ὁ ἄρρωστος ἐκπλωμένος στὸ τραπέζι, τὰ ἐργαλεῖα ἔτοιμα και ὁ ἀπαρίτητος Μάξ εἶχε λάβει τὴν κατάλληλη θέσι πρὸς... παρακολουθῶσιν τῆς ἐπεμβάσεως. Ἀφοῦ νάρκωθηκε ὁ ἄρρωστος, ὁ γιατρός μας ἀρχισε τὴ δουλειὰ του μὲ τὴν θαυμασία δεξιότητά του πού τὸν διέκρινε.

Σὲ μιὰ ὥρα ὅλα εἶχαν τελειώσει και χρειάζονταν μόνο τὸ ράψιμο. Ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνῃ συνέβη τὸ ἐξῆς καταπληκτικόν. Ὁ Μάξ, πού πάντα ἦταν ἕνας ἡσυχος καὶ σοβαρός... παρτηρητής, χωρὶς νὰ μπορῇ κανεὶς νὰ ἐξηγήσῃ τί τοῦ συνέβη, σηκώνεται ἀπὸ τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν θέσι του και πρὶν προφθῇ νὰ τὸν συγκατάρῃ κανεὶς, ὁρμά και καταβροχθίζει τὸ ἦμισυ τοῦ Ἀδαμίου σχήματος τοῦ ἀσθενοῦς!

Ὅταν γύρισε ὁ γιατρός και εἶδε ὅτι ἔλειπαν οἱ ἀδένες τοῦ ἐγχειρηθέντος, παρά λίγο νὰ τοῦ ἔλθῃ ἀποπληξία. Ἐσκέφθη τὸν ἄρρωστο, ἐσκέφθη τὸν πού σκάνδαλο πού θὰ ἐσποῦσε ἐὰν ἐκονολογεῖτο τὸ πρᾶγμα. Ἀλλὰ και μιὰ πάλι εὐθὺς ἀμέσως δημιουργήθηκε μέσα του.

Ἡ ἐπιστημονικὴ εὐθύνη και εὐσυνειδησία ἀπὸ τὴ μιὰ και ἡ ζωοφιλία ἀπὸ τὴν ἄλλη. Δὲν εἶναι ὅμως ἀνάγκη νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἀμέσως και χωρὶς πολλῆς σκέψῃ—γιατί οἱ στιγμές ἦταν πολὺτιμες—ὑπερίσχυσε τὸ πρῶτο, κι' ἔτσι μὲ μιὰ ἀποφασιστικὴ κίνησι κόβει τοὺς ἀδένες τοῦ ὀργανισμοῦ του σκύλου και τοὺς μεταμοσχεύει στὸν ἄρρωστο, χωρὶς νὰ ἔχη καὶ μεγάλες ἐλπίδες ἐπιτυχίας. Σκοπὸς του ἦταν νὰ βολέψῃ τὰ πράγματα ἐκ τῶν ἐνόντων.

Σὲ λίγες μέρες τὸ τραῦμα ἐπουλώθηκε και ὁ ἄρρωστος βγήκε ἀπὸ τὴν κλινικὴ πρὸς κατάπληξιν ὅλων πού γνώριζαν τὴ περίπτωσι.

Εἶχαν περάσει περίπου δυὸ μῆνες, ὅταν μιὰ μέρα ὁ γιατρός βλέπῃ στὸ δρόμο τὸν ἐγχειρηθέντα. «Ἐκανε νὰ ἀλλάξῃ δρόμο, γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν δυσάρεστη συνάντησι, ἀλλὰ, ἀλλοίμονό του, βλέπει τὸν ἀσθενὴ νὰ τρέχῃ ἑξώπιω του. Κρῶς ἰδρῶς τὸν ἔλουσε στὴν ὄρχῃ, ἀλλὰ ὅταν πλησίασε ὁ ἄρρωστος του εἶδε ὅτι κάθε ἄλλο παρά κακὲς διαθέσεις ἔδειχνε.

— Γιατρέ μου νὰ σὲ φιλήσω. Μὲ ἔσωσες. Ἀπὸ τότε πού μὲ ἐγχειρήσας ἡ γυναίκα μου δὲν ἔχει παράπονο. Ἐκτελῶ τὰ καθήκοντα μου στὴν ἐντέ-

λεια. Θὰ σοῦ εἶμαι εὐγνώμων σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ.

Ὁ Γιατρός τὰ ἔχασε. Δὲν πίστευε οὔτε σ' αὐτιά του, οὔτε σ' αὐτὰ μάτια του. Πρὸς στιγμὴν σκέφτηκε μὴπως ὁ πελάτης του τρελλάθηκε. Τὸν ἀκούει ὅμως νὰ συνεχίζει.

— «Ὅλα πᾶνε καλά γιατρέ. Ποτὲ δὲν αἰσθάνθηκα τὸν ἑαυτὸ μου καλότερα. Μόνον ἕνα πρᾶγμα, γιατρέ μου, ἤθελα νὰ σὲ ρωτήσω: Γιατί σὲ ὠρισμένη ἀνάγκη μου... σηκώνω τὸ δεξί μου πόδι;

Ὁ κ. Νυστερίδης δοκίμασε τότε ἄλλη μιὰ ἐκπληξί, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ αἰσθάνεται ἰκανοποίησι γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς μεταμοσχεύσεως, πού ἔκαμε σὲ στιγμὲς ἀπογοητεύσεως. Καὶ μὲ τὸ χιούμορ πού τὸν διέκρινε ἀπαντᾷ χαμογελώντας:

— Νὰ εἶσαι ἰκανοποιημένος, φίλε μου, πού δὲν δαγκάνεις και δὲν γαυγίζεις.

Ἀκόμα σπᾶει τὸ κεφάλι του ὁ ἄρρωστος μας γιὰ νὰ καταλάβῃ τί ἤθελε νὰ πῇ ὁ γιατρός μ' αὐτὲς τίς κουβέντες.

ΕΚΚΟΛΑΠΤΟΜΕΝΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ

Υ. Γ.— Τὸ ἀνέκδοτο αὐτὸ τῆς ἱστορίας ζωῆς μπορεί νὰ παρουσιασθῇ μὲ λίγη καλὴ θέλησι ὡς ἀληθοφανές. Μολονότι θὰ τὸ διαβάσουν γιατροὶ κατὰ τὸ πλεῖστον, πιστεύω ὅτι ἀν καὶ δὲν θὰ τοὺς ἰκανοποιήσῃ ἐπιστημονικῶς, ἐν τούτοις θὰ τοὺς χαρίσῃ λίγη εὐθυμία. Ἔτσι θὰ τοὺς ζητήσω τὸ ρουσφέτι νὰ λησιμονήσουν γιὰ λίγο τοὺς αὐστηροὺς τῆς χειρουργικῆς νόμους και νὰ κρίνουν τὸ ἀνέκδοτό μου μὲ τὴν ἐπιείκεια ἑνὸς κοινοῦ ἀνθρώπου, πού δὲν ἔχει ἀντιγράψῃ ποτὲ τὰ φοιτητικὰ ἐδῶλια.

Τοὺς ζητῶ νὰ φέρουν σὲ συμβιβασμὸ τὴν ἐπιστημονικὴν τους ἰδιότητα μὲ τὸ ἀνεῖμα ἑνὸς καλαμπουργιζῆ... Πιστεύω ὅτι θὰ μὲ συγχωρήσουν γι' αὐτὴ τὴ βέβηλη παράκλησι... Ο ΙΔΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ συμφώνως τῇ ἀρ. 6

§ 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938

Ἐκδότης - Διευθυντής

ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Πατησίων 168

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Ἰωάννης Ε. Κυριακίδης

Πανόρμου 12 - Περιστέρι

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΓΙΑΤΡΟΥ

ΝΤΡΟΠΗ, ΓΙΑΤΡΕ!

γιατρός κ. Ἀρρεστός, ἔτσι ἐσκέπτετο ἡ θεὰ του. Ἐπῆρε τὸ δίπλωμά του ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο και τὴν ἀδεία τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἐκάθησε ἕνα χρόνον ὥς ἑσώτερικος ἱατρός εἰς ἕνα μεγάλο νοσοκομεῖο τῶν Ἀθηνῶν πρὸς πληρεστέραν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν. Ἐπειτα ἀπεφάσισε νὰ ἐγκατασταθῇ στὸ χωριό του, σ' ἕνα πλούσιο χωριὸ τοῦ Μοριά, πού εἶχε και κάποια σχετικὴ κτηματικὴ περιουσία.

Ἡ φήμη περὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νεοαῦτοῦ γιατροῦ στὸ χωριὸ εἶχε διαδοθῇ ἀπὸ μιὰ θεὰ του, τὴν κυρία Ἀγλαΐα, ἀδελφὴ τῆς μάνας του, ἡ ὅποια τὸν ἀγαποῦσε πολὺ, γιατί δὲν εἶχε δικὰ τῆς παιδιὰ και γιατί τὸν εἶχε μεγαλώσει ἀπὸ τριῶν χρόνων, πού ἔμεινε ὀρφανὸς ἀπὸ τὴν μάνα του.

— Σὲ λίγες ἡμέρες θάρθῃ νὰ κάνῃ τὸν γιατρό στο χωριὸ ὁ ἀνηψιός μου, τὸ καμάρι μου. Εἶναι σπουδαῖος γιατρός. Εἶναι διευθυντὴς! ἔλεγε ἡ θεὰ του σὲ μιὰ γειτόνισσά της. Τὸν ἔλεγε Διευθυντὴ, γιατί ὅταν εἶχε ἔλθῃ στὴν Ἀθήνα τὸν βρῆκε στὸ Νοσοκομεῖο ντυμένον μὲ τὴν ὁλόασπρη μπλοῦζα του και τὸν εἶδε νὰ διατάσῃ τοὺς νοσοκόμους και τοὺς μαγείρους τοῦ Νοσοκομείου. Ἐτυχε νὰ εἶναι ἐφημερεύων ἱατρός τὴν ἡμέρα ἐκείνη.

— Ἐξέρει και ἀπὸ ἀκτίνας! ἔλεγε ἡ θεὰ του. Θὰ τοῦ στείλῃ ἀπὸ τὴν Ἀμερική ὁ μάρμας του ὁ Θανάσης μηχανισμὰ γιὰ ἀκτίνες, πού δὲν θάρῃ ἄλλος γιατρός στὸ Μοριά! Ἐνάλεγε και δὲν ἄφησε γειτονιά γιὰ γειτονιά, ἡ θεὰ του ἡ Ἀγλαΐα, πού νὰ μὴν εἶπε γιὰ τὸν γιατρό. Καὶ τὰ ἔκαμε αὐτὰ γιὰ δύο λόγους: Πρῶτον γιὰ νὰ τὸν διαφημίσῃ γιὰ καλὸν γιατρό νὰ τὸν προτιμήσουν οἱ ἄρρωστοι και νὰ μὴ πηγαίνουν στοὺς ἄλλους δύο γερο-γιατροὺς πού εἶχε τὸ χωριό. Καὶ δεύτερον διὰ νὰ πετύχῃ καὶ καμμιὰ καλὴ προίκα ὁ ἀνεψιός της μὲ καμμιὰ πλουσιοκόρη τῆς περιφερείας.

Εἶχε βάλει στὸ μάτι ἡ κυρία Ἀγλαΐα τὴν κόρη τοῦ Δημάρχου, τὴν Τιτίκα, ὁμορφὴ κορίτσι, νοικοκυρὰ και μὲ μεγάλην προίκα. Καὶ ἂν ὁ Δήμαρχος τὸν ὑπεστήριζε κομματικῶς στὸ

μέλλον μποροῦσε νὰ γινόταν και Βουλευτής, ἔτσι ἐσκέπτετο ἡ θεὰ του.

Ἐφῆσσε καμμιὰ φορὰ στὸ χωριὸ τοῦ ὁ γιατρός και ὅταν ἐτοίμασε τὸ ἱατρεῖο του και τὸ πρόχειρο φαρμακεῖο του ἀρχισε νὰ δέχεται ἐπισκέψεις.

Ἀπὸ μῆνα σὲ μῆνα ἡ ἐργασία του ἤξανε. Ἦρχοντο ἄρρωστοι και ἀπὸ τὰ τριγύρω χωριά. Ἀρχισαν και τὰ προξενιά γιὰ νὰ παντρευθῇ, ἀλλὰ ἀνέβαλε νὰ συζητήσῃ, διότι περιμένε νὰ δεχθῇ προξενιά γιὰ τὴν Δημαρχοπούλα.

Στὸ χωριὸ εἶχε διαδοθῇ ὅτι ἡ Τιτίκα, ἡ κόρη τοῦ Δημάρχου, τοῦ ἔδειχνε κάποια συμπάθεια και ὅτι ὁ γιατρός τῆς ἔκαμε γλυκὰ μάτια, ὅπου τὴ συναντοῦσε, στὸν περίπατο ἢ σὲ καμμιὰ συγκέντρωσι. Μάλιστα σὲ κάποια οἰκογενειακὴ συγκέντρωσι πού εἶχε προσκληθῇ μὲ τὴν θεὰ του τὴν Ἀγλαΐα και ἦταν και ἡ Δημαρχοπούλα μὲ μιὰ φίλη τῆς προσκεκλημένη, ἔκαμαν μερικὸς ὑπαινιγμούς γιὰ τὸν γιατρό και τὴν Τιτίκα! Ἐνας μάλιστα φίλος τοῦ Ἀθηναίου, πού ἔτυχε νὰ εἶναι κι' αὐτὸς ἐκεῖ στὸ παιγνίδι τῆς «Μπερλίνα» πού ἔπαιζαν ἐκεῖνο τὸ βράδυ, εἶχε γράψῃ, ἀνώνυμως βέβαια, τὸ κατωτέρω τετραστίχιο πού ἐδιαβάσθηκε και ἔκαμε αἰσθῆσι σὲ ὅλους.

Τιτίκα ἂν σὲ πειράζονε
και σὲ στενοχωροῦνε
αὐτοὶ μιὰ μέρα ὅλοι τους
γιατρίνα θὰ σὲ εἰποῦνε.

Ἀλλὰ συνέβηκε τὸ κατωτέρω γεγονός πού ἡμῶς τὴν Τιτίκα νὰ γίνῃ γιατρίνα ἴσως και... βουλευτίνα!

Μιὰ μέρα ἐπῆγε στὸν γιατρό τὸ παιδί της, ἕως τριῶν ἐτῶν, μιὰ γειτόνισσα, ἡ κυρία Καλλιόπη.

Τὸ ἐξήτησε ὁ γιατρός και διέγνωσε διάρροια. Τοῦ ἔδωσε κατὶ σκονάκια στυπτικά και τῆς εἶπε:

— Ὑστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες νὰ τὸ φέρῃς πάλι τὸ παιδί σου!

Ἔτσι και ἔγινε, ἀλλὰ ἡ διάρροια δὲν ὑπεχώρησε.

— Θὰ σοῦ δώσω, εἶπεν ὁ γιατρός, κατὶ ἄλλα φάρμακα πιὸ δυνατότερα και νὰ πάρῃ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες!..

Πέρασαν τρεῖς ἡμέρες, πῆγε πάλι στὸν γιατρό τὸ παιδί της και ὅταν ρώτησε ὁ γιατρός πῶς πάει, ἡ κυρία Καλλιόπη εἶπε:

— Τὰ ἴδια και χειρότερα, γιατρέ!

Κι' ἐκνευρισμένη ὅπως ἦταν τοῦ ἔαναεψε:

— Μπᾶς και τὰ φάρμακα, πού δίνεις, γιατρέ, δὲν εἶναι καλά;

Αὐτὸ βέβαια ἦτο προσβλητικὸ γιὰ ἕνα ἐπιστήμονα. Καὶ νευρικός ὅπως ἦταν ὁ γιατρός τῆς εἶπε θυμωμένα:

— Θὰ σοῦ δώσω τώρα ἕνα φάρμακο πού εἶναι ἕνα κι' ἕνα! Ἀνοίξε τὸ συρτάρι και πῆρε ἕνα φελλὸ μεγαλοῦτσικο και δειχνοτάς τον, εἶπε:

— Νὰ τοῦ τὸ βάλης αὐτὸ τότε ἐκεῖ πού ξέρεις και νὰ ἴδῃς πῶς θὰ σταματήσῃ ἡ διάρροια ἀμέσως!

Αὐτὸ ἦταν ἀρκετὸ νὰ πιάσουν τώρα τὰ μπουρνια τῆς μάνας τοῦ παιδιοῦ, πού δὲν χάριζε κάstanta σὲ κανένα. Εἶχε κάμει καμμιὰ δεκαριά χρόνια ὑπηρετία στὴν Ἀθήνα. Εἶχε κάμει και κάποιο τρίμηνο στὸ Νοσοκομεῖο Συγγροῦ προτοῦ γυρίσῃ στὸ χωριὸ και παντρευθῇ και ὄλες οἱ γειτόνισσες ἐφοβόντουσαν τὴ γλώσσα της πού δὲν σταμάταγε εὐκολα και τὴν ἀπέφευγαν σὰν τὸ διάβολο τὸ λιβάνι.

— Αὐτὰ σὰς μαθαίνουν στὸ Πανεπιστήμιο; εἶπε θυμωμένα στὸν γιατρό. Ἀμ, δὲν εἶχε ἀδικο ὁ Θεοδόσιος πού τὰς ἀπόκρεω στὴν Ἀθήνα παρίστανε ἀπάνω ἀπὸ ἕνα ἀμάξι ἕνα φοῦρνο, πού ἔγραφε «Πανεπιστήμιο» και ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά ἔρριχναν κούτσουρα και ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐβγαζαν τοῦβλα! Τὸ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου ἐγὼ ἡ ἴδια τὰς ἀπόκρεω. Ἀκούς ἐκεῖ φελλό, στὸ παιδί μου!

— Πάρε, κυρά μου, τὸ παιδί σου! εἶπε μασκά ὁ γιατρός, γιὰ νὰ δώσῃ τόπο στὴν ὄργη. Καὶ πῆγαινε στὸ καλὸ! Πῆγαινε ἐπὶ τέλους σ' ἄλλο γιατρό!

Τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ διεδόθη ἀμέσως στὸ χωριὸ και σ' ἄλλα γύρω χωριά και σὲ λίγο καιρὸ δὲν πάταγε ψυχὴ στὸ ἱατρεῖον. Ὅλοι παρεξηγῶσαν τὸν γιατρό. Ἀπελπίσθηκε ὁ γιατρός και ἔφυγε γιὰ τὴν Αἴγυπτο ὅπου ἕνας στενὸς συγγενὴς του εἶχε κλινικὴ μὲ ἐξωτερικὸ ἱατρεῖο και δούλευε καλά. Ἀρχισε νὰ δέχεται ἄρρωστους πρὸ παντός Ἀράπηδες. Μὲ τὰ ὀλίγα ἀράπικα και τὰ γαλλικά του συνεννοεῖτο ὅπως ὅποτε. Μιὰ ἡμέρα ἐξήτασε ἕνα νέο Ἀράπη ὡς 25 χρόνων, ὕψηλὸ και δεμένο ἄνδρα. Διέγνωσε προστάτη. Τοῦ ἔκαμε νόημα νὰ ἐτοιμασθῇ καταλλήλως και νὰ πέσῃ μπρούμυτα στὸ διβάνι τοῦ ἱατρείου. Ἐβγα-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 6)

DECAL EVELPIN
ἀριετα ἀποτελέσματα

CALCIOVITAMINE
ἀποδοκιμασμένης ἀποτελεσματικότητας

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΓΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΑΡΡΩΣΤΩΝ

ΠΩΣ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΕΛΑΤΑΙ

Η άμείβεια και η αφέλεια πολλών από τους ασθενείς μας είναι παροιμιώδης. Και ποιός από μās τους γιατρούς δεν έχει να διηγηθῇ ἐπεισόδια νόστιμα που τὰ ἐξῆσε κατά τὴ διάρκεια τῆς ἐξασκήσεως τῆς ἐπιστήμης του! Θὰ σὰς διηγηθῶ κι' ἐγὼ δυὸ δι-κά μου.

Ἐξασκοῦσα ἀπὸ τὸ 1921 ἕως τὸ 1933 τὴν Ιατρικὴν στὴν Δωδεκάνησο, ὁπότε μὲ διώξαν οἱ Ἰταλοὶ καὶ ἐγκατεστάθην εἰς Ἀσσηρα. Ἐκεῖ ἤμουν κοινοτικός Ιατρός σὲ ἕνα νησί καὶ εἶχα νὰ κάνω μὲ ἀμόρφωτους καὶ ἀπλοϊκοὺς νησιώτες. Ἐνα πρωὶ ἔρχεται βιαστικά στὸ Γραφεῖο μου ἕνας πελάτης καὶ μοῦ λέγει νὰ πάω στὸ σπῆτι του ποὺ θὰ γεννοῦσε ἡ γυναῖκα του. —Γρήγορα γιατρέ, προσθέτει, καὶ νὰ τὴ προσέξῃς ὅσο μπορείς γιατί εἶναι «πρωτάρρα».

Πραγματικά ἐπῆγα ἀμέσως σπῆτι

ΝΤΡΟΠΗ, ΓΙΑΤΡΕ!

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελίδα 5)

λε ἕνα ἑλαστικὸν δακτύλιον, τὸ ἔστε-ρέωσα στὸν ἀντίχειρα καὶ ἀφοῦ τὸν ἄλειψε μὲ ὑγρὸν παραφίνη, μὲ μίαν ἐπιδεξιότητα ἔβαλε τὸν δακτύλον στὸ ἀπυθυσμένο ἔντερον ἵνα κάμῃ μασάζ. Ὁ Ἀράπης τὸ παρεξήγησε, σηκώθηκε ἀμέσως ἀπὸ τὸ διβάνι, φωνάζοντας. —Αἴπ, Ντοτόρε. Αἴπ, Ντοτόρε (Ντροπή, γιατρέ. Ντροπή, γιατρέ) καὶ τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸν λαιμὸ σφιχτά.

Ὁ γιατρός τάχασε καὶ ἄρχισε νὰ βγάξῃ κατὰ ἀνάρησιν κραυγὰς. Πῆγε νὰ πιασθῇ σὲ μίαν ἐταξέρα ὅπου ἦταν ἡ τροῦσα. Ἐπεσε ἡ τροῦσα κάτω στὰ πλακάκια μὲ τὰ νυστέρια, τὰ ψαλῖδια καὶ τὰ ἄλλα ἐργαλεῖα, ποὺ εἶχε μέσα καὶ ὁ θόρυβος ποὺ ἔγινε παρεκίνησε τοὺς εὐρισκομένους ἔξω ἀπ' τὸ Ιατρεῖον νὰ μπουδῇ μέσα νὰ γλυτώσουν τὸ Ιατρεῖο ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἀράπη. Ἐνας Αἰγυπτίωτης ἔλλην ἐρώτησε τὸν γιατρό τι συνέβη. Ἐδωκεν ἐξηγήσεις ὁ γιατρός. Εἶπε στὸν Ἀράπη γιατί ἔκαμε ὁ γιατρός αὐτὸ καὶ ληπημένος ὁ Ἀράπης ἐξήγησε συγγνώμην μὲ ἕνα μεγάλο τεμενὰ μπροστὰ του, φιλώντας τὸ χέρι τοῦ γιατροῦ.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ἔφθασε ὁ Ἀράπης στὸ Ιατρεῖο μὲ δύο μεγάλους κλώνους γεμάτους μπανάνες, ἀρωματικές καὶ γλυκύτατες, τὶς ὁποῖες προσέφερε στὸν γιατρό ὡς δῶρο.

Πάντως ὁ γιατρός παρ' ὅλη τὴν γλυκύτητα τῶν μπανανῶν δὲν ἔχει ἀποκομίσει καμμιὰ γλυκεῖα ἀνάμνησι ἀπὸ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του ἐν Ἀίγυπτο. Τουναντίον μάλιστα ἔχει κάποια δυσφορία βλέπει δνεῖρα καὶ νομίζει πὺς τὸν ἔχει πιάσει ὁ Ἀράπης ἀπὸ τὸ λαιμό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΟΣΥΝΙΩΤΗΣ
Φαρμακοποιός

του καὶ ἀφοῦ ἐξήτασα τὴν τίκτουσα προσεκτικά, εἶπα:

—Ὁ τοκετὸς εἶναι φυσιολογικός. Ἡ παρουσία μου δὲν εἶναι ἀπαραίτητη ἀφοῦ ἔχετε καὶ μαμμή.

Τοὺς εὐχάρησα «καλὴ λευτεριά» καὶ τοὺς ἀπεχαιρέτησα λέγοντας:

—Ἀν μὲ χρειασθῇ τίποτε, θὰ εἶμαι στὸ Ιατρεῖο μου.

Εἶχε δὲν εἶχε περάσει μιά ὥρα καὶ ξαφνικὰ ἀνοίγει ἀπότομα ἡ πόρτα καὶ ἐμφανίζεται ξυπόλητος, ἀσθμαίνων κι' ἀναμαλλιασμένος ὁ σύζυγος τῆς λεχῶνας καὶ πελάτης μου.

—Τρέχα γιατρέ γλήγορα καὶ βγῆκαν τὰ «άντερα» τῆς γυναίκας μου ἔξω.

Κατάλαβα ὅτι δὲν ἤξερε τί ἔλεγε,

Διαπαιδαγωγήσατε τὴν πελάτιδά σας

Ὑποδείξατέ της ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια τῆς περιόδου τῆς ὀφείλει νὰ τηρῇ τοπικῶς καθαρὴ ἀπόλυτον καὶ νὰ ἀλλάξῃ τακτικὰ ἐπιδέσμους.

Ἡ καλύτερα μέθοδος εἶναι νὰ χρησιμοποιῇ σερβιέτες ὕψους

SANATEX

διότι κατασκευάζονται ἀπὸ εἰδικὴν σελλιλοζάν ἐπακριβοῦς ἀπορροφητικῆς δυνάμεως καὶ ἐπεξεργάζονται εἰς περιβάλλον ἀκτίνων ultra-violet.

Εἶναι ἐπομένως τελείως ἀντισηπικὰ καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη καθαρὴ ἀπολύτως ἐξησφαλίσμένη. Χρησιμοποιούμεναι ἀπ᾽ ἀξὸν, εἶναι δυνατὴ ἡ συχνὴ ἀλλαγὴ τῶν ὁποῦδήποτε καὶ ἀν εὐρεθῇ ἡ γυναῖκα.

Διὰ τῶν ἐπιδέσεων SANATEX ἀποφεύγεται ὁ κνησμός, προλαμβάνεται ἡ κολπίτις καὶ παρεμποδίζεται ἡ ἀνοδος τῶν τριχομονάδων ἐκ τοῦ πρωκτοῦ.

Ἀντισηπικὰ σερβιέται ὕψους

SANATEX

Αἱ μόναι παρασκευαζόμεναι εἰς περιβάλλον ὑπεριώδων ἀκτίνων

ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τρόμος ἦταν διάχυτος στὸ πρόσωπό του, φοβήθηκα μήπως συνέβη τίποτε ἄλλο. Ἐπῆρα τὴ τσάντα μὲ τὰ ἐργαλεῖα μου ποὺ πάντα εἶχα πρόχειρα καὶ τρέχοντας φθάνω πάλι στὸ σπῆτι τῆς πρωτάρρας. Ἐκεῖ ὁ μὲς ἐπικρατοῦσε ἡσυχία ἀπόλυτος.

Ἡ λεχῶ, ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι, ἦταν ἀρκετὰ ἥρεμος καὶ δίπλα τῆς ἡ μαμμή, μιά πρακτικὴ, ἀλλὰ ἀρκετὰ πεπειραμένη καὶ δυὸ γειτόνισσες ποὺ τακτοποιοῦσαν τὸ νεογέννητο καὶ τὸ δωμάτιο. Κατάλαβα ἀμέσως ὅτι τίποτε τὸ ἀνησυχητικὸ δὲν συμβαίνει, ἀλλὰ κάπως στενοχωρημένος γιὰ τὴν ἀδικὴν ἀνησυχία ποὺ μοῦ προξένησε ὁ σύζυγος καὶ περιέργως, ἐρωτῶ:

—Τί τρέχει;

—Τίποτε γιατρέ μου, ἀπαντᾷ ἡ μαμμή. Γεννήσαμε θαυμάσια ἕνα ἀγόρι.

—Κι' αὐτὸς ἐδῶ—καὶ δείχνω τὸ σύζυγο—ποῦ μοῦπε πὺς βγῆκαν τὰ «άντερα» τῆς γυναίκας σου ἔξω;

Ἡ μαμμή, μιά κάλτσα τοῦ διαβόλου, ἀντὶ ν' ἀπαντήσῃ σὲ μένα, στρέφεται στὸ σύζυγο καὶ τοῦ λέγει:

—Βρὲ σὺ τί πηγες κι' ἀνησυχῆσαι τὸν γιατρό; Εἶδες τὸ λούρο καὶ τὸν πῆρες γιὰ τὰ «άντερα» τῆς γυναίκας σου; Τί ζῶο εἶσαι. Πρῶτὴ φορὰ εἶδες γέννα;

Ἄφαντος ὁ σύζυγος. Κι' ἐγὼ, μὴ ἔχοντας ἄλλο τι νὰ κάμω, πῆρα τὸ γλυκὸ ποῦ μὲ κέρασαν, εὐχάρησα αὐτὴ τὴν φορὰ «καλὰ σαράντα» καὶ ἔφυγα, πλουτήσας τὴ μνήμη μου μ' ἕνα ἀκόμη Ιατρικὸ ἐπείσοδο.

Θυμοῦμαι πάλι ποῦ ὅταν ἔμενα στὴ Γαλλία ἀπὸ τὸ 1917—1920 μ' ἐφώναξε μιά μέρα ἕνας ἀρκετὰ ἐγγράμματος καὶ κομπογιαννισμένος πατριώτης μου νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ παιδί του—δυὸ χρονῶν—ποῦ ἦταν ἀρρωστό. Διεπίστῳσα βρογχοπνευμονία καὶ ἀνέγραψα ἕνα ἀποχρεμπτικὸν καὶ 150 γραμμάρια Potion Tood.

Ἦταν Ἀπρίλιος, 8 ἡ ὥρα τὸ πρωί. Τὸ ἀπόγευμα κατὰ τὰς 5 μοῦ τηλεφώνει ὁ πατέρας τοῦ μικροῦ ἀσθενοῦς καὶ μοῦ λέγει.

—Γιατρέ τρέχα γρήγορα. Τὸ παιδί μου πεθαίνει.

Παίρνω ἀμέσως ἕνα ταξὶ καὶ φθάνω στὸ σπῆτι τοῦ μικροῦ. Τὸν ἐξετάζω. Εἶχε πυρετὸ 39°, οἱ σφυγμοὶ κανονικοὶ ὅπως ἐπῆσαν καὶ αἱ ἀναπνοαὶ κανονικαί, ἀνάλογες μὲ τὸν πυρετὸ. Τὸ παιδί ὁμως ἦταν ἀναισθητὸ κι' ἀπ' ὅπου τὸ γύριζα ἔπεφτε μονοκόμματο. Δὲν ἤξερα τί νὰ υποθέσω. Σὲ μιά στιγμὴ σκέφθηκα νὰ ζητήσω νὰ δῶ τὰ φάρμακα. Μοῦ παρουσιάζουν τὸ φιαλίδιο τοῦ ἀποχρεμπτικοῦ ἁθικοῦ καὶ τῆς Potion Tood ἐντελῶς ἄδειο.

—Πὺς συμβαίνει αὐτό; ῥωτῶ μὲ ἐκπληξί.

Καὶ μ' ἀκόμη μεγαλύτερη, ἀκούω τὸν πατέρα νὰ μοῦ λέγῃ:

—Μὰς εἶπες γιατρέ νὰ τοῦ δίνωμε 4 κουταλάκια τοῦ καφέ τὴν ἡμέρα, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ μικροῦ τοῦ ἄρεσε καὶ ἔκλαιε, τοῦ τὸ δώσαμε ὄλο!

Ὁμολογῶ δὲν περίμενα τέτοια ἀφελος (συνέχεια στὴν 14 σελίδα)

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΙΣΩ

ΟΙ ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΝΙΤΕΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Οἱ «μαγουλάδες», τὸ ἀνεμοπύρωμα καὶ ἡ πρωτότυπος χειρουργικὴ. Ὁ περίφημος Τζωρτζάκης. Τὸ σαρλῆκι καὶ τὸ ματζοῦνι τοῦ Τούρκου χαράλη.

πετανάκης, ὁ Μπουρνέτης, ὁ Ἀρμένιος Κωνσταντῖν, ὁ Ψαλτῶφ, ὁ Κουτουζής, ὁ Κοντολέων καὶ ἄλλοι.

Καὶ μόλα ταῦτα πολλοὶ Σμυρνηοὶ ἀπέφευγαν νὰ συμβουλευθῶν τὴν κορυφὴς αὐτῆς τῆς Ἐπιστήμης καὶ κατέφευγαν σὲ διάφορους κομπογιαννίτες. Καὶ δὲν εἶχε λίγους τέτοιους ἡ Σμύρνη, ποὺ ἔκαμαν στραπάτσα, ἀλλὰ καὶ θαύματα· συγχρόνως ὁμως καὶ χρυσὲς δουλειές.

Θάμουνά ἕως 7 χρονῶν καὶ ξαφνικὰ μιά μέρα δ' ὠγκώθησαν οἱ ἀδελφοὶ τῆς κάτω σιαγόνης μου. Οἱ γειτόνισσές μου ἔκαμαν τὴν διάγνωσιν: «Μαγουλάδες». Καὶ ἄρχισαν οἱ θεραπείες, ἡ μιά μετὰ τὴν ἄλλη, τῆς κάθε γειτόνισσας. Ἀλλὰ οἱ «μαγουλάδες» κάθε μέρα καὶ μεγαλύναν. Μὰ ποῦ νὰ μὲ πᾶῃ ἡ μακαρίτισσα ἡ μητέρα μου σὲ γιατρό. Καταπλάσματα, τσιρότα, γιτιές, βδέλλες. Τοῦ κάκου ὁμως, οἱ μαγουλάδες στὴ θέσιν τους. Ὡσπου μιά μέρα μιά γρηά, ποὺ περνοῦσε ἀπ' τὸ σπῆτι μὰς καὶ εἶδε τὸ λαιμὸ μου μανηλοδεμένο, ὑπέδειξε νὰ πᾶμε σ' ἕνα... μπακάλι στὸ Μεζαράκι «νὰ μοῦ τὶς γράψῃ». Μ' ὡδήγησανε κι' ἐκεῖ. Καὶ ὁ μπακάλης μὲ σοβαρότητα δέκα τουλάχιστον Γερουλάνων βούτηξε τὴν πέννα του σ' ἕνα μελανοδοχεῖο μὲ λουλάκι μελάνη καὶ ἄρχισε νὰ χαράσῃ διάφορες γραμμὲς στοῦ διωγκωμένου ἀδένους μου, μουρμουρίζοντας ταυτοχρόνως διάφορα ἀκαταλαβίστικα λόγια. Θέλετε τώρα τὴ συνέχεια; Σὲ λίγες μέρες οἱ ἀδελφοί μου ξεπρίσθηκαν ὡς διὰ μαγίας καὶ οἱ... «μαγουλάδες» πῆγαν περίπατο.

Κάποιο ἀπόστημα ἔβγαλε στὸ ἀρι-

στερό μάγουλο ἡ θεία μου Ζηνοβία. Τὰ λαδικά τῆς γειτονιάς ἔκαμαν ἀμέσως τὴν διάγνωσιν: «Ἀνεμοπύρωμα!! Καὶ ἐκλήθη «ὁ εἰδικός» καθ' ὑπόδειξιν μιάς γειτόνισσας: Ἐνας Ἡπειρώτης φούρναρης, ποὺ εἶχε φούρνον ἕνα κερασίδι. Εἶπε νὰ τοῦ ζεστάνουν ἕνα κερασίδι. Τὸ τῦλιξε μ' ἕνα κόκκινο μανδύλι καὶ τὸ ἀκούμπησε γιὰ κάμποση ὥρα στὸ ἀπόστημα τῆς θείας, μουρμουρίζοντας καὶ αὐτὸς κι' ἐγὼ δὲν ξέρω τί. Ἀλλὰ, παραδόξως, ἡ θεραπευτικὴ αὐτὴ φούρναρη δὲν εἶχε κανένα ἀποτέλεσμα. Μὰ προθυμοποιήθηκε ἄλλη γειτόνισσα νὰ δώσῃ τὴ συμβουλὴ τῆς.

—Νὰ τὴν πᾶτε στὸν τάδε «πραχτικὸ» γιατρό καὶ θὰ τὴν κάνῃ «ἐφτάγην». Μὲ ὑπεχρέωσαν οἱ γονεῖς μου νὰ συνδεύσω ἐγὼ τὴν θείαν στὸν «πραχτικόν». Ἦταν χειμῶνας 5 ἡ ὥρα τὸ ἀπόγευμα, σοῦρουπο. Στὴ σοφίτα ἐνὸς σπιτιοῦ μὰς δέχτηκε ὁ Ἀσκληπιάδης καὶ ἀφοῦ ἐξήτασε μὲ ὄση μποροῦσε σοβαρότητα τὸ ἀπόστημα τῆς θείας, ἀπεφάνθη:

—Νὰ πάρετε ἀπὸ τὸ «σπετισέρη» λίγα «μολοχοπούλουδα», νὰ τὰ βάλετε μέσα σ' ἕνα κατσαρολάκι, νὰ χύσετε λιγάκι λάδι καὶ νὰ τὰ βάλετε στὴ φωτιά. Μόλις ἀρχίξῃ νὰ «τσιτσιρ-ζή» τὸ λάδι, νὰ κατεβάσετε τὸ κατσαρολάκι ἀπ' τὴ φωτιά, νὰ χύσετε τὰ «μολοχοπούλουδα» σ' ἕνα τουλπάνι καὶ νὰ τὸ βάλετε ζεστό—καφτὸ πάνω στὸ κουκούδι (ἀπόστημα). Αὐριο θάχῃ γίνῃ μαλακὸ σὰν σῆκο καὶ νὰ ρηθῇ τέτοια ὥρα νὰ σὰς πῶ.

Μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια ἐξετελέσθησαν οἱ οδηγίαι τοῦ «πραχτικοῦ».

Τὰ μολοχοπούλουδα, τὸ λάδι, τὸ κατσαρολάκι, ποὺ δέθη ἐ σφιχτὰ μ' ἕνα μανδύλι. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα, συνοδὸς πάλι ἐγὼ τῆς θείας, ξαναπήγαμε στὸν γιατρό. Στὸ τοίμπλο φῶς τῆς λάμπας τοῦ πετρελαίου—γιατὶ τότε δὲν ὑπῆρχε στὴ Σμύρνη ἡλεκτρικὸ—ἄρχισε νὰ ἐξετάζῃ τὸ ἀπόστημα τῆς ἀσθενούς μου. Φαίνεται πὺς ἦταν ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ ἔφερε τὸ κατὰπλάσμα ποὺ διέταξε, γιὰτὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ:

—Τώρα, σὲ λίγο θὰ σὲ γλυτώσω ἀπὸ τὰ βάσανα. Καὶ ἐκκρεμώντας τὴ

λάμπα, ποὺ ἦταν κρεμασμένη στὸν τοῖχο, μοῦ τὴν τείνει, λέγοντας:

—Ἐλα δὲ ἐσύ. Κράτα τὴ λάμπα.

Ἐτοί. Ὁμορφα. Σὲ μιά γωνιά ἦταν ἐνατραπεζάκι. Ὁ γιατρός ἀνοίγει τὸ συρτάρι καὶ παίρνει στὰ χέρια τοῦ κατῆ... Κατόπιν πλησιάζει τὴν ἀρρωστή, πιάνει μὲ τὸ ἀριστερὸ τοῦ χέρι τὸ σάγονι τῆς καὶ μὲ τὸ δεξιὸ κάμει μιά κίνησιν.

—Ὡχ, φωνάζει ἡ θεία μου. Καὶ πρὶν καλά—καλὰ νὰ ἀντιληφθῶμε, οὔτε ἐκεῖνη, οὔτε ἐγὼ, τί εἶχε συμβῇ βλέπω νὰ πετιέται στὴ λάμπα σημαντικὴ ποσότης πύου καὶ ἀκούω τὸν γιατρό νὰ λέγῃ:

—Κόττα πόσο «ἐμπυο» βγάζει;

Πὺς δὲν μοῦ ἔφευγε ἀπ' τὴ τρομάρα μου κ' ἀπὸ τὸ ἀηδὲς θέαμα ἡ λάμπα ποὺ κρατοῦσα; Ἦταν μυστήριον, γιὰτὶ ἀλλοιῶτικα «τὸ Ιατρεῖο» θὰ γινότανε παρανάλωμα τοῦ πυρός.

Ἐπῆσε ὅσο μποροῦσε ὁ «πραχτικὸς» τὸ ἀπόστημα, ἀδιαφορώντας γιὰ τὸ μούγκρισμα τῆς θείας, τὸ σκούπισε μ' ἕνα... πανάκι, ἐισέπραξε τὴν ἀμοιβήν του καὶ μὲς καληνύχτησε, εὐχόμενος «περαστικὰ». Καὶ πραγματικὰ πολὺ σύντομα ἐπῆλθε ἡ ἴασις, χωρὶς εὐτυχῶς κανένα ἐπακόλουθο μολύνσεως.

Θέλετε τώρα νὰ μάθετε τί ἐχρησιμοποίησε ὁ γιατρός γιὰ τὸ ἀνοίγμα τοῦ ἀποστήματος;

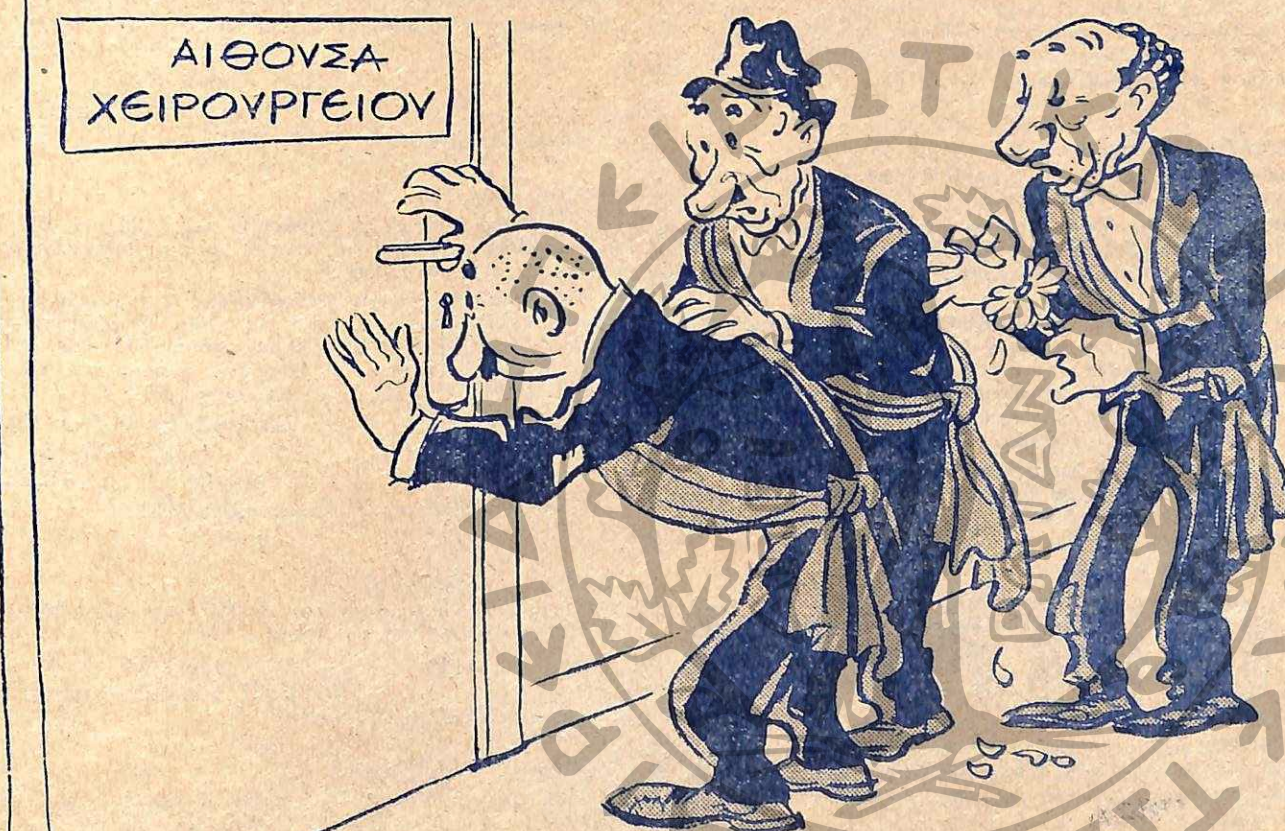
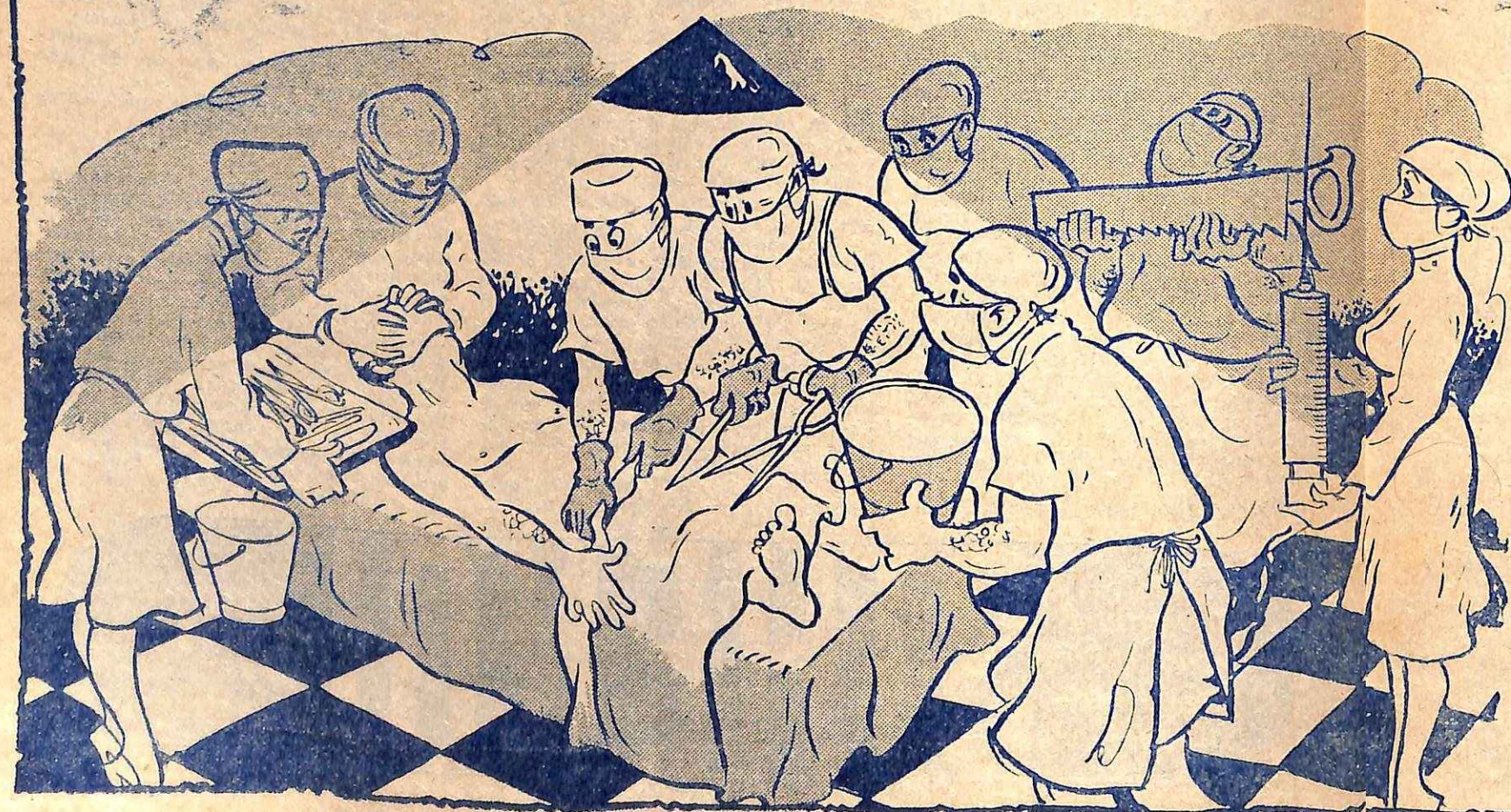
Ἐνα... καρφί, χωρὶς καμμιὰ, ἔστω καὶ ὑποτυπώδη, ἀντισηψία.

Στοῦ «ντομουζλοῦ» τὸ στενὸ, ὑπῆρχε ἕνα ἀραχνοσπῆνο καὶ βρωμερὸ μαγαζάκι ποὺ πωλοῦσε πρὸς τὸ θεοβῆναι ψιλικά. Στὴ πραγματικότητά ὁμως ἦταν τὸ περισσότερο ἐργαζόμενον... Ἰατρεῖον Ἀφροδισίων νοσημάτων τῆς Σμύρνης. Ὁ καταστηματοῦχος, ἕνας κοντὸς μὲ γυαλῆκα, ὁ περίφημος Τζωρτζάκης, ἔχει προσφέρει τὶς ὑπηρεσίαις του σὲ κόσμον καὶ κοσμάκη. Ὅσοι ἀπὸ τὴν τότε νεολαία τῆς Σμύρνης ἐπληρώθηκαν ἀπὸ τὰ βέλγη τοῦ ἐρωτός, δὲν μποροῦν πρὸς νὰ περάσαν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Τζωρτζάκη ἡ μάλλον ἀπὸ τὰ πατάρι του. Γιατὶ στὸ (συνέχεια στὴ σελίδα 14)

Εὐγευστον
Τονωτικόν
Ἀριστον δι-
εγερτικόν
τῆς ὀρέξεως

ΣΤΗΛΑΝΟΙ

Ἀριστον δι-
εγερτικόν
τῆς ὀρέξεως
Τονωτικόν
Εὐγευστον

ΚΡΙΣΕΙΣ ΙΑΤΡΩΝ

ΔΙΑ ΤΑ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΚΕΙΜΕΝΑ, ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ

Συγκινητικά είναι τα συγχαρητήρια τηλεφωνήματα και γράμματα που λαμβάνει καθημερινώς η FAREL από τους γιατρούς, φαρμακοποιούς και Έπιστημονικούς Οργανώσεις για τα Διαφωτιστικά κείμενα που κάνει στάς Έφημερίδας «Βήμα», «Καθημερινή», «Εστία» και «Μακεδονία» της Θεσσαλονίκης. Στο προηγούμενο τεύχος έδημοσιεύσαμε μερικά, στο σημερινό δε δσα εν τω μεταξύ έλαβεν, η έδημοσιεύθησαν εις τα υγειονομικά φύλλα :

Η έφημερίς «ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ», όργανον του Συνεταιρισμού Ομάδος Φαρμακοποιών Αττικοβοιωτίας, εις το φύλλον 18 της 31ης Ιανουαρίου έ. έ. και εις την στήλην των σχολίων, γράφει τα εξής :

Διαφήμιση

Όταν η Φαρμακευτική Ένωσις προήρχετο εις την απόφασιν να δημοσιεύση από των στήλων της μίαν συνέντευξιν φαρμακοποιού εν Αμερική, εις την οποίαν εκθέτει ούτος τον τρόπον και το σύστημα που μετεχειρίσθη διά την αύξησιν της πελατείας του, είχεν υπ' όφιν ότι τα ελληνικά φαρμακεία κατά το πλείστον δεν διαθέτουν ούτε τμήματα ειδικά, ούτε αναψυκτήρια κλπ. Έχουν όμως μίαν πελατείαν, αναλόγως μικράν ή μεγάλην, ή οποία διά να διατηρηθῇ, να αυξηθῇ, να έχη έμπιστοσύνην εις το φαρμακείον και τον φαρμακοποιόν της, έχει ανάγκην αναλόγου μεταχειρίσεως και συμπεριφοράς, πράγματα τα όποια βλέπει ο προσεκτικός άνθρωπος μέσα εις τας γραμμάς της συνεντεύξεως.

Μίαν ανάλογον διαφήμισιν είδομεν δημοσιευομένην εις τον καθημερινόν τύπον προσεχομένην όμως από τον γνωστόν Φαρμακοβιομηχανικόν Οίον FAREL, εις την οποίαν καταβάλλεται πάσα δυνατή προσπάθεια όπως το κοινόν αντιληφθῇ, ότι πρέπει να έχη έμπιστοσύνην εις τον φαρμακοποιόν του όταν πρόκειται να του ζητήσῃ την συμβουλήν του δι' ένα φάρμακον που του χρειάζεται.

Δέν είναι μικρότερος σημασίας επίσης ή προσπάθεια που καταβάλλεται διά του διαφωτιστικού τούτου κειμένου, να πεισθῇ το κοινόν ότι ο φαρμακοποιός δέν θησαυρίζει και δέν κερδίζει τόσα πολλά, όπως διάχυτος υπάρχει εν Ελλάδι ή γνώμη. Από της θέσεως ταύτης ή Φαρμακευτική Ένωσις ευχαριστεί την Εταιρίαν FAREL, διά λογαριασμόν των αναγνωστών της, διά την ευγενή ταύτην προσπάθειάν της.

Χ

Αγαπητέ κ. Νικολαΐδη,

Πρωτίστως σάς ευχαριστώ θερμώς διά τας ευχάς σας, άντενχόμενος ευτυχισμένο το Νέον Έτος.

Είμαι βέβαιος ότι ή δοθησομένη νέα, διά του συγχρονισμού της, ώθησις εις την Φαρμακευτικήν Ύμων Βιομηχανίαν θα ίκανοποιήσῃ και τους πλέον απαιτητικούς των εκπροσώπων της Ύγειονομικής μας οικογενείας.

Όσον άφορᾷ εις την αναληφθείσαν ύφ' Ύμων προσπάθειαν προς διαπαιδαγώγησιν του τόσην ανάγκην ταύτης έχοντος κοινού, δέν διατάξω να όμολογήσω ότι ή πρωτοτυπία αυτή θα άποτελέσῃ αξιόλογον σταθμόν εις την γενύρυσιν του από μακρού ύφισταμένου και διαρκώς, άτυχώς, ευδυνούμενου χάσματος εις τας μεταξύ ιδία Ιατρού και άσθενούς σχέσεις.

Ως προς τα προσεχή διαφωτιστικά κείμενα, ή ύφ' Ύμων εγκαινιασθείσα κατευθυντήριος γραμμή, προοιωνίζουσα την ευτυχή ολοκλήρωσιν του σκοπού, ουδεμιᾷς χρήζει, πιστεύομεν, επιπροσθέτου ύποδείξεως.

Καλάμαι 6—1—1950.

Μετ' εξαίρετου τιμής
ΧΡΙΣΤ. ΜΑΥΡΙΚΟΣ, Ιατρός
Όδός Ψάλη 8, Καλάμαι

Χ

Αγαπητέ κ. Κ. Νικολαΐδη,

Με πολλήν χαράν παρακολουθῶ τας προόδους της επιχειρήσεως, την οποίαν με έλάχιστα δρχικώς ύλικά κεφάλαια, αλλά με τό άνεκτίμητον κεφάλαιον της δραστηριότητος και αυτοπεποιθήσεώς σας έβάλατε έμπρός και ή οποία χάρις εις την μεθοδικήν εφαρμογήν του άνεκτιμήτου κεφαλαίου σας, όλονέν γιγανθεται και

εξελίσσεται εις πρώτης τάξεως Έλληνικήν Φαρμακοβιομηχανίαν.

Αξίαι ιδιαίτερας εκτίμησεως είναι αι πρωτοτυπίαί σας, όπως ή της διαφωτίσεως του κοινού περί της κοινωνικής σημασίας του έργου του Ιατρού και του φαρμακοποιού, ή της διευκολύνσεως των Έλλήνων Ύγειονομικών εις την παρακολούθησιν του Διεθνούς Ύγειονομικού τύπου, διά της ιδρύσεως εις τα επί της όδου Ίωνος 10 γραφεία σας «Έπιστημονικόν Κέντρον των Ιατρών και Φαρμακοποιών της Ελλάδος», ως και αι άλλαι διευκολύνσεις του Κέντρου αυτού διά τους Ιατρούς και Φαρμακοποιούς των Έπαρχιών. Έγκάρδια συγχαρητήρια, με την παράκλησιν όπως κατά τα εγκαίνια του Ε.Κ.Ι.Φ.Ε. θυμηθῇτε να πῆτε και ένα λικέρ εις υγείαν των Ύγειονομικών Λέσβου.

Τό διαφημιστικό σας κείμενο για τους φαρμακοποιούς άρκετά καλό, άλλ' έπειδή ο Φαρμακοποιός ύστερεί εις παραπλησίαν προς την του Ιατρού εκτίμησιν και είναι ένας άδικημένος και παραγνωρισμένος έπιστήμων από τε την Πολιτείαν και την Κοινωνίαν, νομίζω ότι εις τυχόν νέαν διαφωτιστικήν προσπάθειάν σας θα πρέπει να γίνη λόγος και διά τας μακροχρόνιους έπιστημονικάς σπουδάς του Φαρμακοποιού, τας ευθύνas του, τας νομικάς υποχρεώσεις του, άκόμη και τας άγγραφείας του—ως εκείναι της διανυκτερεύσεως και διημερεύσεως—διά την εξυτηρέτησιν της δημοσίας υγείας και διά τα εκ των λόγων τούτων και της έπιστημονικής ιδιότητος του Φαρμακοποιού δικαιώματά του και της θέσεώς του εις την εκτίμησιν της Πολιτείας και Κοινωνίας πράγματα, τα όποια άτυχώς παραγνωρίζονται.

Με εκτίμησιν

ΑΘΑΝ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Πρόεδρος του Φαρμακευτικού Συλλόγου Λέσβου
Μυτιλήνη, 3 Φεβρουαρίου 1950.

Χ

Αγαπητέ κ. Νικολαΐδη,

Είμαι κατενθουσιασμένος για τό «Σαλόνι του Γιατρού» που εκδίδετε κατά μήνα. Περνούμε όρες ευχάριστες και τό δίδω και εις τους φίλους μου. Πάντως τα φάρμακά σας είναι από πάσης άπόψεως τέλεια και είμαι άπολύτως ένθουσιασμένος. Έγώ τα χρησιμοποιώ από πολλού με τό καλύτερα άποτελέσματα...

Μετά των ευχαριστιών μου διατελώ

Μετά τιμής

ΧΡ. ΚΟΝΤΗΣ, Ιατρός

Δελβινάκι Πωγωνίου 6—2—1950.

Χ

Αξιότιμε Κύριε Νικολαΐδη,

Λαμβάνω τακτικά τό περιοδικόν σας «Σαλόνι του Γιατρού» δι' όπερ σάς συγχαίρω και γενικώς για τας ζητικελεύθους πρωτοτυπίας σας και πρωτοβουλίας.

Με τοιαύτας βάσεις, πρωτοβουλίας και αρχάς, ή ύπό την άκονον διευθυνσιν σας εταιρία, δέν είναι δυνατόν παρά ν' αναχθῇ εις τό κορύφωμα της ευγενούς προσπαθείας σας προς όφελος και της κοινωνίας και του Ιατρικού κόσμου και της εταιρίας Ύμων, επιτρέψατέ μου δε να σάς συγχαρώ.

Μετά των θερμότερων ευχών

Όλος ύμέτερος

ΘΑΛΗΣ ΠΥΛΑΛΗΣ, Ιατρός

Νυμφές Κερκύρας 26 Φεβρουαρίου 1950.

Χ

Αξιότιμε κ. Νικολαΐδη,

Ίσως εκ συμπτώσεως δέν έλαβα την AGENDA σας και σάς παρακαλώ να μευ την άποστείλητε.

Ευχαριστώ και σάς συγχαίρω διά τας προόδους σας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΗΣ, Ιατρός

Κριεζά Εύβοίας 28—2—50.

Χ

Αγαπητέ κ. Νικολαΐδη,

Σάς παρακαλώ πολύ όπως μου άποστείλετε την AGENDA FAREL την οποίαν δέν πήρα. Φίλος σας καλός, όπως μπορείτε να πληροφορηθῇτε από τους άντιπροσώπους σας, ασθάνομαι την

ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ

ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑ "ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ,"

ανάγκην να σάς συγχαρώ τόσον για τό «Σαλόνι του Γιατρού», που μάς χαρίζει εδώ στην έπαρχία λίγο γέλιο και χαρά διαβάζοντάς το, όσο και για την πρωτότυπη διαφημιστική όργάνωσιν στάς έφημερίδας σχέσιν έχουσαν με τον Ιατρόν και τον φαρμακοποιόν.

Με εκτίμησιν και φιλίαν

Κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ιατρός

Σοφάδες Καρδίτης Θεσσαλίας

Χ

28—2—1950.

Αξιότιμοι Κύριοι,

Διά της παρουσίας μου σάς πληροφορώ ότι μέχρι σήμερα δέν έλαβα την έκδοθείσαν παρ' ύμων AGENDA του 1950.

Ωσαύτως παρακαλώ όπως έχετε υπ' όφιν την κατωτέρω διεύθυνσιν μου διά την άποστολήν των παρ' ύμων παραγομένων φαρμάκων, βιβλιογραφίας και λοιπών σχετικών στοιχείων, βέβαιοι όντες ότι εν τω προσώπῳ μου εύρίσκετε τον ύποστηρικτήν της ευγενούς ύμων προσπαθείας, διότι πιστεύω ότι χάριν των προσπαθειών σας έπέστη καιρός να λείψουν εκ του Συνταγολογίου του Έλληνος Ιατρού πάντα τα ξένα και Ισότημα φαρμακευτικά προϊόντα.

Έν Αλεξανδρουπόλει 1.3.50 Διατελώ μετ' εκτίμησεως

Κ. ΜΠΑΡΜΠΟΠΟΥΛΟΣ, έπίτροπος έ.ά.

Αδριανουπόλεως 37

Χ

Κύριε Νικολαΐδη,

Έρχομαι κι' εγώ με τη σειρά μου, αν και λίγο καθυστερημένα, να σάς συγχαρώ για τό διαφωτιστικό σας άρθρο «αυτός είναι ο γιατρός».

Έκείνο όμως που μου έκαμε εξαίρετικήν έντύπωσιν είναι ή πρωτοτυπία σας με τό «Έπιστημονικόν Κέντρον των Ιατρών και φαρμακοποιών της Ελλάδος», του όποιου ή χρησιμότης θα είναι πάρα πολύ μεγάλη.

Αυτή σας ή άναγγελία μ' έκαμε να αναπολήσω την άνυπομονσία που δοξίμασα στο Παρίσι, όταν μου έγεννάντο ζητήματι διά τό όποιον δέν είχα στήν διάθεσί μου άτομική βιβλιοθήκη, έως ότου τρέξω στους «Fichiers du Monde Medical» που είχαν εγκαταστήσει και όργανώσει ή Φαρμακοβιομηχανία ASTIER και που έφενυγα ίκανοποιημένος με ένα «Extrait» της σχετικής με τό θέμα μου διατριβής επί διδακτορία, στο όποιον παρετίθετο και όλόκληρος ή βιβλιογραφία την όποιαν συνεβουλεύθη ο συγγραφέας της «THESE», εις τρόπον ώστε όποιος ήθελε περισσότερες λεπτομέρειες δέν είχε παρά να ζητήσῃ τά σχετικά συγγράμματα στο ίδιο κέντρον του «FICHIERS» επί της όδου Docteur — Blanche αριθ. 42.

Εάν αυτός είναι ο τελικός σκοπός και της ιδικής σας προσπαθείας βεβαιωθείτε από τώρα ότι θα έχτε εξασφαλίσει την εύγνομυσήν των Ιατρών.

Με πολλήν εκτίμησιν

2.3.50

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΠΑΤΑΡΙΑΣ, Ιατρός

Τμηματάρχης Ύπ. Ύγεινής, Αριστάρχου 14 Παγκράτι

Χ

Αξιότιμε Κύριε Κώστα Νικολαΐδη,

Ο ύπογεγραμμένος Ιατρός βεβαιώ ότι έλαβον τελευταίως τον μετά ποικίλων Ιατρικών οδηγίων και χρησίμων πινάκων έξορασμένον Γενικόν Κατάλογον των Φαρμακευτικών προϊόντων Ύμων μετά των μηνιαίων περιοδικών του Σαλονιού του Γιατρού, δι' ό μετ' των μηνιαίων Ύμιν τας ευχαριστίας και τα συγχαρητήριά σπεύδω να υποβάλω Ύμιν τας ευχαριστίας και τα συγχαρητήριά μου επί τη προαγωγή και ευδοκμήσει των Φαρμακευτικών προϊόντων του δικαίως και άξίως τετιμημένου περιωνύμου Οίκου Ύμων FAREL, του όποιου πολλά φάρμακα και προπολεμικώς ότε επί 18 έτη εν Νέα Ζίχνη διαμείνας έγραφον εις συνταγάς μου ως π.χ. Hémagol, Lactosan, sirop Sedopulmine, Stéanol, amp. Tonosérum, Tonocardol κλπ.

Ηδη άποκατασταθείς εν Θεσσαλονίκη (1943) όδός Άρκαδιουπόλεως αρ. 7 εν τη οίκίᾳ μου, βεβαιώ ότι εκτιμών πάντοτε τά όντως άξίας φαρμακευτικά είδη Ύμων και έχων πρόχειρον επί της τραπέζης μου τον ώραιον κατάλογόν σας θα συμβουλευόμην και θα γράφω τας συνταγάς μου. Τούτο άλλως τε είναι και καθήκον μας έθνικόν και Ιερόν να εκτιμώμεν τά έθνικά μας προϊόντα ύπερ πάν ξένων. Ευχόμενος Ύμιν πάν τό βέλτιστον και καταθύμιον διατελώ μετ' άπειρής εκτίμησεως.

Έν Θεσ(ν)ίκη 8.3.50

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΡΑΚΤΖΟΓΛΟΥ, Ιατρός

Άρκαδιουπόλεως 7 (συνέχεια διασθεν)

ΣΕΙΣ ΓΙΑΤΡΕ

ΖΕΥΡΕΤΕ...

1 ότι: ή όσπιρίνη, παλαιόν φάρμακον, παρουσιάζει εις πολλά άτομα ώρισμένα μειονεκτήματα (γαστρικός φόρτος, άλλεργία, κυκλοφοριακά διαταραχά κλπ.).

2 ότι: οι περισσότερες άσπιρίνες, που κυκλοφορούν εδώ, μολονότι εμφανίζονται ως παρασκευάσματα αξιολόγων οίκων του έξωτερικού, δέν είναι παρά άπομιμής και κατασκευάζονται κάπου στην Κοκκινιά.

3 ότι: τό ΚΑΛΜΟΛ δέν είναι άπλή άσπιρίνη, άλλ' ειδική σύνθεσις αξιολόγων άντινευραλγικών, άντιπυρετικών και παυσιπόνων ουσιών.

4 ότι: τό ΚΑΛΜΟΛ περιέχει μεταξύ άλλων και καφεΐνην, ήτις συντελεί εις τό να τονώνη την καρδίαν.

5 ότι: ή σύνθεσις του ΚΑΛΜΟΛ έβασίσθη εις την θεωρίαν του διασήμου Έλβετου καθηγητού BURGI σύμφωνα προς την όποιαν, διά του συνδυασμού όμοιομόρφως δρώντων φαρμάκων, επιτυγχάνεται ένέργεια μεγαλυτέρα του άθροίσματος ενός έκαστου φαρμάκου.

6 ότι: τό ΚΑΛΜΟΛ είναι έγκεκριμένον ιδιοσκεύασμα παρά του Ύπουργείου Ύγεινής (Αρ. Έγκρ. 14386 24—3—33).

7 ότι: τό ΚΑΛΜΟΛ, εκτός των ένδείξεών του επί κεφαλοπόνων, όδοντοπόνων, νευραλγιών, ισχιαλγιών, ρευματικών πόνων κλπ., έχει καλά άποτελέσματα και επί των πόνων της περιόδου της γυναικός.

8 ότι: αν ο πελάτης σας ευθύς με τό πρώτα συμπτώματα ενός κρυολογήματος (που ο κόσμος τό χαρακτηρίζει γρίπην) πάρη άμέσως ΚΑΛΜΟΛ, στάς δόσεις που θά του καθορίσετε, θά την άνακόψῃ, αν δέ πάλιν έχη ήδη έκδηλωθῇ, θά συντομεύσῃ την διάρρομήν της.

9 ότι: τό ΚΑΛΜΟΛ δέν παρασκευάζεται με πρόχειρα μέσα, άλλ' από την ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ «ΦΑΡΕΛ», της όποιας όλα γενικώς τά προϊόντα χαίρουσιν της άπολύτου εκτίμησεως και έμπιστοσύνης σας.

10 ότι: τέλος τό ΚΑΛΜΟΛ λόγω της μεγάλης διαδόσεως του πωλείται και εις τά άπώτερα Φαρμακεία της Ελλάδος εις κουτάκια πρασίνου χρώματος, που γράφουν καθαρά και ευδιάκριτα τό όνομα:

ΚΑΛΜΟΛ

Εις την διάθεσιν σας έχομεν δείγματα δα την δωρεάν χορήγησιν ΚΑΛΜΟΛ εις τους άπόρους πελάτας σας.

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ ΔΡΑΜΑ

να πρωί, άμέσως μόλις μπήκα στο Ιατρείο μου, δέχθηκα μία αξιοπερίεργη πελάτισσα. Ήταν μία χωριατοπούλα ήλικίας είκοσιπέντε περίπου χρόνων, όλοκάθαρη, με χέρια άρκετά περιποιημένα για μία χωριατοπούλα, νοστιμούλα, ψηλή, μελαχρινή με γαλανά άμυγδαλωτά μάτια και με ύφος συνεσταλμένης κοπέλλας. Για πρώτη φορά την δέχομουν στο Ιατρείο μου και, φυσικά, δέν ήξερα ούτε από τι υπέφερε, ούτε με ποιά είχα να κάνω.

— Γιατρέ μου, μου λέγει μόλις πέρασε στο ιδιαίτερο, δέν ήλθα για να με εξετάσετε. Με έξητasan πολλοί γιατροί και έδωσαν στην Άθήνα, αλλά κανένας δέν μπόρεσε να με θεραπεύσει.

— Από τι υποφέρετε;

— Από αιμορροΐδες, γιατρέ. Από τον τρόπο που μου μιλούσε, από το ύφος της και πρό πάντων με το άδίστακτο με το οποίο πρόφερε τη λέξη «αιμορροΐδες», κατάλαβα πως έπρόκειτο περί μιάς χωριατοπούλας άρκετά μορφωμένης.

— Η πάθησίς σας είναι βέβαια βασανιστική, αλλά' όχι και ανίατος.

— Έτσι με βεβαίωσαν όσοι γιατροί με έξητasan, αλλά με καμμία ως τώρα θεραπεία δέν είδα βελτίωσι. Το πράγμα είχε καταντήσει για μένα άπελπιστικό.

— Είχε, είπατε;

— Μάλιστα, γιατρέ μου. Υποφέρω φρικτά και αυτή τη στιγμή, αλλά τώρα τουλάχιστον έχω την έλπίδα να γίνω καλά. Αυτό θά έξαρτηθή από σας.

— Σας υπόσχομαι να κάνω ό,τι το δυνατόν. Έτοιμασθήτε να σας εξετάσω.

— Όχι, γιατρέ. Δέν θέλω να με εξετάσετε. Να με βοηθήσετε... χωρίς να μ' εξετάσετε.

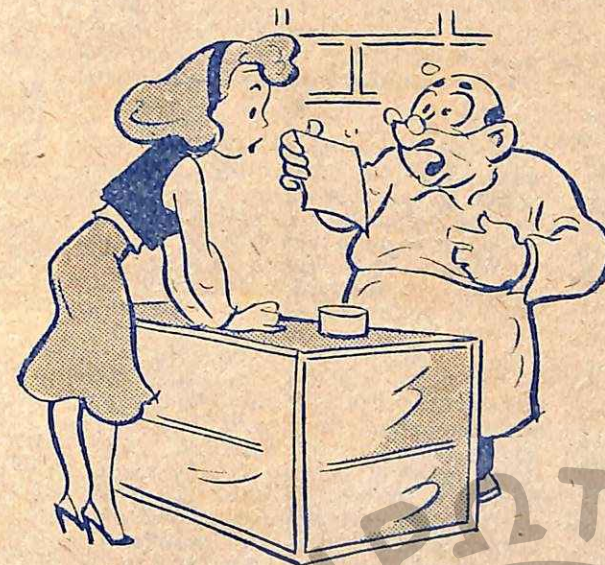
— Πώς είναι δυνατόν τέτοιο πράγμα;

— Θά σας εξηγήσω. Χθές μόλις έπεστρεψα από την Άθήνα, όπου είχα σχετισθή με μία νέα που υπέφερε κάποτε όσο και εγώ από την ίδια πάθησι και που θεραπεύτηκε στο τέλος

με ένα γιατροσόφι. Μου έδωσε την συνταγή και μου είναι πολύ εύκολο να το έτοιμάσω μόνη μου. Θά γελάσετε βέβαια, γιατρέ, γιατί σεις οι γιατροί δέν πιστεύετε στα γιατροσόφια. Έγώ, ωστόσο, είμαι βεβαία πως αυτό θά είναι η σωτηρία μου.

— Καλά... και όλέθρια όλα αυτά, δεσποινίς. Έγώ, ωστόσο, τι δουλειά έχω με τα γιατροσόφια;

— Ήλθα, γιατρέ, να σας παρακαλέσω να μου δώσετε ένα σημείωμά σας

Πώς θά πάρη αυτό το δηλητήριο; ρώτησε ο Φαρμακοποιός

για να προμηθευθώ από το φάρμακο... λίγη στρυχνίνη!

— Στρυχνίνη!...

— Να, γιατρέ μου. Μου είναι άπαραίτητη και κανένας φαρμακοποιός δέν θά μουδένε χωρίς σημείωμα γιατρού.

— Μά... τι θέλετε να κάνετε με τη στρυχνίνη;

— Νά!... θά σας πω τη συνταγή. Άσπράδι αύγου της ημέρας, ζυγκι μούρης, κατάμαυρης όρνιθας, όλίγο γάλα γουρούνας και όλίγη στρυχνίνη. Όλα αυτά γίνονται μιά άλοιφή που σε λίγες μέρες θεραπεύει τις αιμορροΐδες.

Έκάρφωσα τα μάτια μου στα δικά της. Την είδα να χλωμαΐζει κάπως. Νά

προσπαθή ν' αποφύγη το βλέμμα μου. Είχε άρχισει να χάνη το θάρρος εκείνο που είχε μόλις μου άρχεισε... το παραμυθάκι της. Δέν χωρούσε ή παραμικρή άμφιβολία στο μυαλό μου. Ή όμορφη εκείνη χωριατοπούλα σκόπευε να έγκληματήση ή ν' αυτοκτονήση και πίστεψε πως με την κουτοπονηρία της τη χωριάτικη θά με κατάφερνε να της προμηθεύσω το όπλο.

— Λυπάμαι πολύ, δεσποινίς. Δέν θά μπορέσω να σας φανώ χρήσιμος. Παρέλυσε κυριολεκτικά. Δυό δάκρυα σά μαργαριτάρια άνέβλυσαν από τα έκφραστικά της μάτια.

— Λυήσου με, γιατρέ μου. Μη μου άρνιέσαι.

Την ξανακούταξα, την έπλησίασα, πήρα τα δικά της χέρια, την υποχρέωσα να καθήση και τη ρώτησα μ' άρκετη γλυκύτητα, έξακολουθώντας ναχω το βλέμμα μου καρφωμένο στα δακρυσιμένα της μάτια.

— Την άλήθεια πές μου: Τι θέλεις να κάνης; Νά έγκληματήσης ή ν' αυτοκτονήσης;

Αυτή τη φορά ή έρώτησίς μου την έκαμε κυριολεκτικά έξαλλη. Ώρθώθηκε μονομιάς, έφερε τα δυό της χέρια στους κροτάφους της και άφησε ένα σπαραγμό:

— Όχι, γιατρέ! Δέν θέλω να έγκληματήσω. Δέν μισώ κανένα!

— Θέλεις ν' αυτοκτονήσης λοιπόν; Έτσι;

— Άρχισε ν' άναπνέη με δυσκολία. Οί λύγμοι την έπνιγαν. Ή καρδιά της χτυπούσε δυνατά. Το αίμα άνέβηκε στο κεφάλι της.

— Τόσο νέα! Τόσο άραία! Δέν είναι κρίμα να πεθάνης για ένα άπιστο;

— Δέν είναι άπιστος! Με λατρεύει! Οί γονείς μου δέν τον θέλουν, γιατί είναι φτωχός. Είναι άσυγκίνητος και άσυγκίνητος θά μείνουν κι' άν με δοϋν πεθαμένη. Θέλω να πεθάνω. Και θά πεθάνω, γιατρέ, είτε μου προμηθεύσης τη στρυχνίνη, είτε όχι. Σε ίκετεύω, γιατρέ. Δώσε μου τη στρυχνίνη που σου ζητώ! Την άπόφασί μου την πήρα! Άν βγω από το Ιατρείο σου χωρίς το σημείωμά που σου ζητώ, θά πάω γραμμή στον ψηλότερο βράχο να πηδήσω απ' αυτόν στο γκρεμό.

Όλα μαρτυρούσαν πως ή άπελπι-

Άγαπητέ παλαιέ φίλε κ. Νικολαΐδη, Θά παραξενευήτε, που έρχομαι εις έπικοινωνία μαζί σας, ύστερα από σιωπήν τόσων ετών την όποιαν επέβαλεν ο μέγας πόλεμος και ή κατοχή. Είμαι ο ίδιος παλαιός σας φίλος, ο όποιος τότε, μετά φανατισμού, έφθανε μέχρι παρεξηγήσεως εκ μέρους των συναδέλφων μου, να ύποστηρίξη τα προϊόντα της FAREL, αποκαλούμενος δι' αυτό πολλάκις ύπ' αυτών ειρωνικώς «κύριε FAREL».

Και σήμερα, όποτε ήρχισε κάποια όμαλότης εις τον κοινωνικόν μας βίον δέν παύω από του να ύποστηρίξω τον οίκον σας, μετά της ίδιας έμπιστοσύνης προς τα προϊόντα του.

Επί τη εύκαιρία δέ σας γνωρίζω την έλικρινή μου χαρά διά την πρόοδον, ή όποία έπετεύχθη, χάρις εις το δαιμόνιον πνεύμα το όποιον σας διακρίνει και εύχομαι ή προσπάθειά σας αυτή να καρποφορήση έτι περισσότερον, σύμφωνα προς τας προσδοκίας σας.

Με εκτίμησιν και άγάπην
ΠΑΝΑΓ. ΒΕΚΙΑΡΗΣ, Ιατρός
Μυτιλήνη 7.3.50

Χ
Αξιότιμε Κύριε Νικολαΐδη,
Η πρωτοβουλία σας αξία παντός θεομού έπαινου.

Την διαφώτισιν και διαπαιδαγώγησιν αυτήν του κοινού που αναλάβατε θεωρώ τελείως άναγκαΐαν λόγω του κοινωνικού γόητρου του Ιατρού, ο όποιος δυστυχώς με πικρίαν βλέπομεν ότι καθ' ήμέραν καταπίπτει. Με εύχαρίστησιν επίσης βλέπω την σύστασίς σας διά τον θεσμόν του οίκογενειακού Ιατρού, ο όποιος θεσμός έχει αξιόλογον επιστημονικήν βάση.

Ευχόμεθα να δοϋμε το έργον σας συνεχιζόμενον.

9.3.50 Με σεβασμόν
Δρ ΘΕΜ. Γ. ΚΟΥΛΛΙΑΣ, Ιατρός
Κάλυμνος Δωδεκανήσου

Χ
Κε Νικολαΐδη,

Έλαβα τα δείγματα και το άγαπητό «Σαλόνι του Γιατρού» και σας εύχαριστώ πολύ.

Δεχθήτε τα συγχαρητήριά μου διά τις ώραιες πρωτοτυπίες σας. Δέν έχω λάβει την AGENDA FAREL.

Ηράκλειον Κρήτης Με εκτίμησιν
MARIA TZANH - ΜΑΚΑΡΟΝΑ
Ιατρός Μαιευτή - Γυναικολόγος

Χ
Αξιότιμε Κύριε Νικολαΐδη,

Έγκάρδια συγχαρητήρια για τις πρωτότυπες καινοτομίες σας ως προς τα διαφωτιστικά και εκλαΐκευτικά κείμενα και ως προς το έντυπότηριον Ε.Κ.Ι.Φ.Ε.

Εύχης έργον θά ήτο άν εις τα μελλοντικά κείμενα μη παραλείψητε και τον Όδοντογιατρόν.

Επί τη εύκαιρία θά σας παρακαλοϋσα και θά με ύποχρεώνατε άν μου στείλητε μιά AGENDA FAREL.

Θεσβίνη 6.3.50 Με έξαιρετικήν εκτίμησιν
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΣΤΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Χειρουργός Όδοντοτρος
Μεγ. Άλεξάνδρου 90 Θεσσαλονίκη

Χ
Αί εκδηλώσεις αυτές μās συγκινούν βαθύτατα και μās δημιουργούν μεγαλύτερες ήθικες ύποχρεώσεις απέναντι των Γιατρών και Φαρμακοποιών. Γενική γνώμη είναι ότι τα Διαφωτιστικά αυτά κείμενα θά έπρεπε προ πολλού να τα είχαν κάμει αι άρμόδια ύπηρεσίαί του Υπουργείου της Υγείνης. Θά μās έπιτραπή έν τούτοις να παρατηρήσωμεν ότι ή έντύπωσις αυτή είναι πολύ άφελής. Οί περίφημοι αυτοί άρμόδιοι δέν σκοτίζονται για τέτοια φιλοπράγματα. Θά έξακολουθήσωμε όμως ήμεις, για να διαφωτισθή το κοινόν ποίας πράγματι ύψηλής ύπηρεσίας το προσφέρει ο Ιατρός και ο Φαρμακοποιός.

ΓΙΑ ΠΟΛΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ Η
ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΩΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΜΕΡΑ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

Απαλλάξατέ τες από το μαρτύριο
αυτό με το

Η Ε Μ Α Γ Ο Λ

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΟΝ
Ε Μ Μ Η Ν Α Γ Ω Γ Ο Ν

Προς την Έταιρίαν Φαρμικών Προϊόντων «FAREL»
Αξιότιμε Κε Κ. Νικολαΐδη,

Μετ' ιδιαιτέρας όλης εύχαριστήσεως άνεγνώσαμεν εις τον καθημερινόν τύπον της Χώρας μας, τους θαυμασίους χαρακτηρισμούς σας διά τον Ιατρόν και τον Φαρμ.ποιόν. Ψυχολογημένοι τοποθέτησιν των δύο άφανών ήρώων της Έλληνικής Κοινωνίας που στέκουν συχνά παρεξηγημένοι από το πλατύ κοινόν και δέν άναγνωρίζονται άρκούντως αι ύπηρεσίαι των προς την Κοινωνία.

Η λαμπρά ιδέα σας να μεταδώσετε διά του τύπου τας σκέψεις σας περί αυτών, άξίζει την εύγνωμοσύνην μας καθώς και τα εύλογινέστερα συγχαρητήριά μας διά το δημιουργικόν δαιμόνιον, το όποιον σας διακρίνει άλλωστε, εις όλας τας εκδηλώσεις σας.

Θά ήτο όμως παράλειψις εάν δέν έξάρωμεν ιδιαιτέρως και την έτέραν καινοτομίαν σας, ήτοι, την ίδρυσιν επιστημονικού θήματος, εις πολιτισμένην ατμόσφαιραν, τελείως άδαπάνους. Ή προσφορά σας αυτή προς τους υγειονομικούς εργάτας της χώρας πολύτιμος καθώς είναι, δέν δύναται να άφήση κανένα άσυγκίνητον. Βοηθώντας τους υγειονομικούς, βοηθεΐτε αυτήν ταύτην την Έλληνικήν Κοινωνία, θά ήτο δέ εύχης έργον το παράδειγμά σας να εύρη μιμητάς.

Μετ' έξαιρέτου εκτίμησεως
Β. ΜΠΑΚΟΝΙΚΑΣ
Πρόεδρος Ιατρικού Συλλόγου Θεσβίνης

Θεσβίνη 10-3-50

Rheocholine

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΤΟΥ ΗΠΑΤΟΣ

σία της δὲν εἶχε ὅρια καὶ ὅτι θὰ ἐκτελοῦσε ὅπωςδὴποτε τὴν ἀπειλή της. "Ἐπρεπε ν' ἀλλάξω τακτική. Μιὰ ἐμπνευσί της στιγμῆς ἔσωσε τὴν κατάστασι. "Ἀρχισα πιά νὰ προσποιούμαι. Νὰ πηγαίνω ἐρχομαι μέσα στὸ δωμάτιο σὺν ἀναποφάσιτος. "Ἀναψά ἕνα σιγαρέτο σὺν ἐκνευρισμένος. Καὶ ἔαφνικά σταμάτησα ἀπέναντί της, σὺν ἄνθρωπος ποὺ εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασί του.

— Καλὰ! Θέλεις νὰ πεθάνης καὶ καταλαβαίνω πὼς καμμιὰ συμβουλή δὲν θὰ σὲ ἀποτρέψῃ. Μοῦ ζητᾷς νὰ σοὺ προμηθεύσω τὸ δηλητήριο. Καὶ ἂν μὲ χάσουν μέσα;

— Δὲν θὰ τὸ μάθῃ κανεὶς.
— Χμ!.. Νὰ ριψοκινδυνεύω τὴν ἐλευθερίά μου καὶ τὸ μέλλον μου... "Ἐτσι... γιὰ τὸ τίποτα;...

"Ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως ἔβγαλε ἀπὸ τὸ τσαντάκι της ἕνα σακκουλάκι μὲ λίρες καὶ μοῦ τὸ ἔτεινε.

— Αὐτὰ ἔχω, γιατρέ. Δὲν ἔχω περισσότερα.

"Ἐγὼ γούρλωσα τὰ μάτια μου, πῆρα τὶς λίρες μὲ τρεμάμενο χέρι, κάθισα στὸ γραφεῖο μου καὶ ἀρχισα νὰ γράφω. "Ἐκείνη, ὀρθή ἀπὸ πάνω μου δὲν ἔβλεπε τὴ στιγμὴ τότε νὰ τελειώσω γιὰ ν' ἀρπάξῃ τὸ σημείωμα, ἢ ἄλλων τὸ διαβατήριό της γιὰ τὸν ἄλλο κόσμο. Τελειώσα τὴ συνταγὴ μου, τὸ «σημείωμα» ὅπως ἐκείνη ἔλεγε, ὑπέγραψα καὶ πρὶν τῆς τὸ δώσω, ἀνοίξα τὸ σακκουλάκι καὶ μέτρησα δύο φορές τὶς λίρες. "Ἦσαν εἰκοσιτρεῖς. "Ἀνοίξα τὸ σουτάρι μου, κλείδωσα τὶς λίρες καὶ τῆς ἔτεινα τὸ χαρτί καὶ τῆς εἶπα:

— Σοὺ δίνω αὐτὸ τὸ δηλητήριο μιὰ καὶ ἐννοεῖς νὰ πεθάνης ὅπωςδὴποτε γιὰ νὰ μὴ γκρεμισθῇς ἀπὸ τὸ βράχο. Μ' αὐτὸ τὸ δηλητήριο οὔτε θάπονεσης, οὔτε θὰ νοιώσης τὸ θάνατό σου. Θὰ τὸ πάρης πρὶν πέσης νὰ κοιμηθῇς καί, ὕστερα ἀπὸ λίγο, θὰ βυθισθῇς σὲ βαθὺ ὕπνο... καὶ δὲν θὰ ξυπνήσης. Σὲ παρακαλῶ πολὺ, γιὰ νὰ μὴ βρῶ τὸ μπελᾶ μου, μόλις πάρης τὸ δηλητήριο νὰ πλύνῃς καλὰ τὸ μπουκάκι μὴ τύχῃ καὶ γίνῃ λατροδικαστικὴ ἔρευνα καὶ ἐνοχοποιηθῶ.

Γεμάτη χαρὰ πῆρε τὴ συνταγὴ καὶ μὲ βεβαίωσε πὼς θάκανε ὅπως τῆς εἶπα, γιὰ νὰ μὴ ἀνακαλυφθῇ οὔτε τὸ δηλητήριο, οὔτε ἐκεῖνος ποὺ τῆς τὸ προμήθευσε.

"Ἀμέσως, μόλις πῆγε ἡ ἀπελπισμένη αὐτὴ ὑπάρξει, πῆρα στὸ τηλέφωνο τὸ μοναδικὸ φαρμακοποιὸ τῆς κωμότητας καὶ τὸν κατέστησα ἐνήμερο. Σὲ λίγο μπῆκε στὸ φαρμακοποιεῖο. ἡ μελλοθάνατη καὶ σοβαρὴ-σοβαρὴ τοῦ ἔτεινε τὴ συνταγὴ. "Εκεῖνος ἔρριξε

μιὰ ματιὰ στὴ συνταγὴ καὶ γούρλωσε τὰ μάτια του.

— Ποιὸς θὰ πάρῃ αὐτὸ τὸ δηλητήριο; τῆς ρώτησε μ' αὐστηρὸ ὕφος.

— Κανεὶς, ἀπαντᾷ ψυχραῖα ἐκείνη. Θὰ τὸ χρησιμοποιοῦμε γιὰ τὰ ποντίκια τῆς ἀποθήκης!

"Ὁ φαρμακοποιὸς ξαναδιάβασε τὴ συνταγὴ σουφρώνοντας τὰ χεῖλη του καὶ ἀφοῦ ἀργά-ἀργά τῆς ἔτοιμασε ἕνα κάκοσμο σιροπάκι, τῆς τὸ ἔτεινε συνιστώντας της:

— Προσέξτε πολὺ. "Ὅταν τὸ μεταχειρισθῇτε νὰ πλύνετε καλὰ τὰ χεῖριά σας, γιὰτὶ εἶναι τρομερὸ δηλητήριο. "Ἐχετε τὸ νοῦ σας μὴ πιᾶσιν τὸ μπουκάκι στὰ χεῖριά του κανένα παιδάκι. Εἶναι πολὺ γλυκὸ, ἀλλὰ κεραυνοβόλο. Λίγες σταγόνες σκοτώνουν ἄνθρωπο. Μ' αὐτὴ ἔδω τὴν ποσότητα μπορεῖτε νὰ σκοτώσετε ὅχι ποντικούς ἀλλὰ καὶ ἐλέφαντες.

"Ἡ ἀπελπισμένη πῆρε τὸ... δηλητήριο καὶ βγῆκε βιαστικῇ. "Ὅταν ἔφθασε στὸ σπίτι της, κλείστηκε στὸ δωμάτιό της καὶ ἔγραψε δύο γράμματα. "Ἐνα γιὰ τὴ μητέρα της καὶ ἕνα γιὰ τὸν ἀγαπημένο της. Τὸ ἀπόγευμα ἐπεσκέφθη καὶ ὅσες φιλενάδες της ἤθελαν νὰ δῇ γιὰ τελευταία φορά. Τὸ βράδυ ξανακλείστηκε στὸ δωμάτιό της καὶ ἀφοῦ ἔγραψε ἕνα εἶδος διαθήκης, γονάτισε σταυροκοπομένη μπρὸς τὸ εἰκόνασμα τῆς Παναγίας, ζήτησε συγγνώμην γιὰ τὸ μεγάλο ἁμάρτημα ποὺ ἔκανε, ρούφηξε ὅλο... τὸ δηλητήριο, ξέπλυνε γρήγορα-γρήγορα τὸ μπουκάκι, ὅπως μοῦ εἶχε ὑποσχεθῇ, ἔπεσε στὸ κρεβάτι καὶ καὶ περίμενε... τὸν αἰώνιο ὕπνο! Περνάει μιὰ ὥρα, περνοῦν δύο, τρεῖς, τέσσερις! Οὔτε ὕπνος βαθὺς, οὔτε θάνατος! Κατὰ τὰ χαράματα καταλαβαίνει πιά, ἀφρίζει, κλαίει, ὀρκίζεται νὰ ἐκδικηθῇ καὶ κατὰ τὶς ὀκτῶ βγαίνει σὺν σίφουνας ἀπὸ τὸ σπίτι της καὶ τρέχει στὸ ταχυδρομεῖο γιὰ νὰ προλάβῃ τὶς δύο ἐπιστολὲς ποὺ εἶχε ταχυδρομήσει τὴν προηγουμένη! Εὐτυχῶς ἔφθασε ἀργά στὸ ταχυδρομεῖο. Οἱ δύο ἐπιστολὲς εἶχαν φθάσει κι' ὅλας σὺν προορισμό τους! "Ἀνάστατο τὸ σπίτι! Τρελλὸς ὁ ἀγαπημένος της! Ξεχύνονται ὅλοι στοὺς δρόμους! Τρέχουν στὴν ἀστυνομία! Οἱ φιλενάδες της, ποὺ τῆς εἶχε ἀποχαιρετήσει, χύνουν μαύρα δάκρυα! "Ἡ μάννα της ἀπειλεῖ νὰ σκοτώσῃ τὸν πατέρα της, ποὺ εἶχε ἐναντιωθῇ στὸ αἶσθημα τῆς μοναχοκόρης της!

Καὶ ἔαφνικά μπαίνει ἡ ἀπελπισμένη σὺν τρελλῇ, σὺν μαινάδα στὸ φαρμακοποιεῖο καὶ κολλᾷ ὀρμητικὰ τὰ δάκρυα τῆς δάκτυλα στὰ μάτια τοῦ φαρμακοποιοῦ.

— Νά, λαοπλάνε, ἀπατεῶνα, τὴν ἀμοιβή σου γιὰ τὸ φαρμάκι ποὺ μοῦ δώσες!

Πρέπει ὥστόσο νά... μὲ εὐχαριστήσῃ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο κι' ἐμένα!

Καὶ ἐνσκήπτει στὸ λατρεῖο μου τὴν στιγμὴ ποὺ μετροῦσα στὸν πατέρα της τὶς εἰκοσιτρεῖς τῆς λίρες!

"Ὁ εὐχάριστος ἐπίλογος αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως εἶναι ὅτι ὁ πατέρας της δέχθηκε νὰ κάνῃ γαμβρὸ τοῦ τὸν ἀγαπημένο της καὶ σ' ἕνα μῆνα ἄλλαζα ἐγὼ τὰ στέφανά τους.

Γιατρός Μ. Ζ. Κ.

ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΝΙΤΕΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 7)

Ἰσόγειον εἶχε ὁ Τζωρτζάκης τὸ ψιλικάτζίδικο καὶ στὸ πατάρι τὸ... "Ἰατρεῖο. "Ἡ θεραπευτικὴ-ἡ ποὺ ἐφήρμοζε ἦταν κλασικὴ. Χορηγοῦσε κατὰ ἀμφιβόλου σχήματος καὶ χρώματος, ἀγῶ-στου δὲ περιεχομένου, χάπια, τὰ ὅποια κατεσκεύαζε μόνος του, σὺν σπεία-λιτέ του νὰ ποῦμε, καὶ τάρωζε τοὺς πελάτες του σὲ πλύσεις μὲ ὑπερμαγ-γανι ὁ. "Ἦταν φυσικὸ ἡ θεραπευτικὴ του αὐτὴ νὰ ἔφερνε κάποια προσωρινὴ βελτίωσι. Καὶ οἱ πάσχοντες ἔφευγαν ἱκανοποιημένοι, γιὰ νὰ ἐπανέλθουν σὲ λίγες μέρες μὲ νέα ἐκδήλωσι. "Ὁ Τζωρτζάκης ὅμως δὲν τᾶχανε. Δὲν ἔφταιγε ἡ θεραπευτικὴ του, ἔφταιγε ὁ ἄρρωστος.

— Τί νὰ σοὺ κάμω; βιάστηκες νὰ πῆς μῦθους καὶ οὐζα, νὰ φᾶς παστὸ καὶ τσιγὰριστά.

— "Ὁχ, Τζωρτζάκη, ἔκαμα δαίαιτα ἀπόλυτη.

— "Ἐ, τότε θᾶναι τὸ ἄλλο.

— Ποιὸ ἄλλο;

— "Εκεῖνο ποὺ εἶπε ὁ Γάλλος καθηγητὴς ὅτι ὅλες θεραπεύονται πλὴν τῆς «πρώτης». Καὶ μὲ τὴ θεωρίαν αὐτὴ ἡσύχαζε τὴ συνείδησί του καὶ ξανάρχιζε πάλι τὸ ἴδιο βολί. Χάπια καὶ πλύσεις, πλύσεις καὶ χάπια. ὥσπου νὰ καταλάβαινε πιά ὁ πάσχων πὼς ἔπρεπε νὰ καταφύγῃ σὲ εἰδικὸ γιατρό, γιὰ νὰ κάμῃ ἐπιστημονικὴ θεραπεία. "Ὁ προθάλαμος ὅμως τῶν γιατρῶν αὐτῶν ἦταν πάντα ὁ Τζωρτζάκης.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΓΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΑΡΡΩΣΤΩΝ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 6ην σελίδα)

λὴ ἐνέργεια καὶ ἀπάντησι ἀπὸ ἕνα μορφωμένο ἄνθρωπο.

— Εἶσαι τυχερός, τοῦ λέγω, ποὺ τὸ φάρμακο δὲν εἶναι τοξικὸ καὶ σὲ μεγάλες δόσεις. "Ἀπλῶς ὁ μικρὸς εἶναι μεθυσμένος καὶ θὰ δοῦμε τώρα πότε θὰ ξεμεθύσῃ.

Καὶ πραγματικὰ, ὁ μεθυσμένος μικρὸς ἄρρωστος μετὰ 24 ὥρες ξεμέθυσε καὶ ὦ! τοῦ θαύματος ἔγινε καλὰ καὶ ἀπὸ τὴ βρογχοπνευμονία.

Ἰατρός ΦΩΤΕΙΝΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ
Ἀσκήρου

Ὁ ἥρωας γιατρός τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου

Δὲν ὑπάρχει στιγμὴ ἀναπαύσεως γιὰ τὸ γιατρό. Πόσες φορές δὲν ἔχει ξενοχτήσῃ δίπλα σ' ἕναν βαρεῖα ἄρρωστο καὶ πόσες φορές δὲν τὸν σηκώνουν τὴν αὐγὴ νὰ τρέξῃ νὰ δῇ κάποιον ἄλλον, ποὺ ἔαφνικά ἄρρώστησε! Μὲ τὴ τσάντα στὸ χέρι ἀπ' τὸ πρωὶ καὶ μ' ὁποιοδὴποτε καιρὸ (κρύο, χιόνι, βροχή, ζέστη) πηγαίνει ἀπ' τὸ ἕνα ἄκρο τῆς πόλεως στὸ ἄλλο, γιὰ νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του. Τὸ μεσημέρι ἀργὰ ἐπιστρέφει κατάκοπος καὶ μόλις προφθάνῃ κατὶ νὰ φάῃ, γιὰτὶ ἀρχίζουν ἀμέσως οἱ ἐπισκέψεις τοῦ Ἰατρείου, χωρὶς διακοπὴ καὶ χωρὶς νὰ προφθάνῃ πολλές φορές νὰ καπνίσῃ ἕνα τσιγάρο. "Ἡ γυναῖκα του, τὰ παιδιά του δὲν τὸν βλέπουν σχεδὸν καθόλου, γιὰτὶ καὶ μετὰ τὴν κοπιαστικὴ ἐργασία τῆς ἡμέρας εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κλεισθῇ στὸ Γραφεῖο του νὰ διαβάσῃ τὰ ἱατρικὰ περιοδικὰ, νὰ μελετήσῃ τὰ νέα φάρμακα, γιὰ νὰ εἶναι διαρκῶς ἐνημερωμένος στὴν πρόοδο τῆς Ἑπιστήμης. "Ἀπὸ τὰ φοιτητικὰ του χρόνια μελετᾷ ὁ γιατρός, χωρὶς ποτὲ νὰ σταματήσῃ τὶς μελέτες του, χωρὶς ποτὲ νὰ ἀναπαυθῇ. Καὶ τὸν βλέπετε νὰ ἐγκαταλείπῃ καὶ γυναῖκα καὶ παιδιά καὶ ἱατρεῖο καὶ νὰ πηγαίῃ πότε στὴν Εὐρώπῃ, πότε στὴν Ἀμερική, νὰ παρακολουθήσῃ ὅ,τι νεώτερο ὑπάρχει ἐκεῖ, γιὰ νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ σὲ Σᾶς, νὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ χρόνια νοσήματα ποὺ ὑποφέρετε, νὰ σώσῃ τὴ ζωὴ σας ἂν κινδυνεύῃ.

"Ἄν ὅμως σὲ τόσους κόστους ὑποβάλλεται ὁ γιατρός τῆς πόλεως, τί νὰ ποῦμε γιὰ τὸ γιατρό τῆς ὑπαίθρου, ποὺ διανύει ἀποστάσεις μεγάλες σὲ κατὰ-βραχί, πότε πεζὴ καὶ πότε ὄρες ὁλόκληρες ἐπάνω στὸ ζῶο, γιὰ νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του, ὅπου τὸν καλεῖ ὁ πόνος τοῦ ἄρρώστου; "Εκεῖ δὲν ὑπάρχουν «εἰδικότητες». Καὶ ὁ γιατρός τῆς ὑπαίθρου εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἔχῃ πείραν σὲ ὅλα γιὰ νὰ τὰ κάμῃ ὅλα. Καὶ τὸν παθολόγο καὶ τὸν παιδίατρο καὶ τὸν γυναικολόγο καὶ τὸν ὁδοντίατρο ἀκόμη. Ν' ἀνοίγῃ δοκιμῆς, νὰ κάμῃ τοκετούς, μικροεγχειρήσεις, νὰ θεραπεύῃ κατάγματα, αὐτίτα, ἀμυγδαλές κι' ἀπ' ὅ,τι ἄλλα πάσχει ὁ ἀπλοῦς χωριάτης, ποὺ ἔχει τὴν ἀξίωσι νὰ εἶναι καὶ μάντης ὁ γιατρός νὰ μαντεύῃ ἀπὸ τί πάσχει, γιὰτὶ αὐτὸς δὲν εἶναι σὲ θέσει νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ οὐδὲ κἂν τὰ συμπτώματα τῆς παθήσεώς του. Καὶ πεινᾷ ὁ γιατρός τῆς ὑπαίθρου, γιὰτὶ ἀμείβεται ἐλάχιστα ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς χωρικοὺς ἢ καὶ καθόλου, ἂν δὲν πᾶν καλὰ ἢ ἐσσοδεῖα τους.

"Ὁ γιατρός, ὅπου κι' ἂν ἐξασκῇ τὸ λειτουργημά του, εἴτε στὴν πρωτεύουσα, εἴτε στὴν ἐπαρχία, εἴτε στὸ χωριό, εἴτε στὸ Μέτωπο, ὑποβάλλεται γιὰ Σᾶς, σ' ὅλη του τὴ ζωὴ, σὲ κόπους καὶ θυσίες. Θεωρεῖ ὅμως τὴ μεγαλύτερή του χαρὰ, ἱκανοποίησι καὶ εὐτυχία, ὅταν σᾶς ἀνακουφίσῃ ἀπὸ τὸν πόνο, ὅταν σᾶς σώσῃ τὴ ζωὴ. Συμπάσχει μαζί σας, ὅταν ὑποφέρετε, ὁ γιατρός. Καὶ εἶναι πρόσφατο ἀκόμη, τὸ παράδειγμα τοῦ αἰμηνήστου χειρουργοῦ Παππά, ποὺ ἔπαθε συγκοπὴ καρδίας κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς δύσκολης ἐγχειρήσεως.

Ὁ γιατρός εἶναι ἕνας σιωπηλὸς ἥρωας.
Τοῦ ὀφείλετε πάντοτε εὐγνωμοσύνη!

Διαφωτιστικὸν κείμενον ὑπ' ἀρ. 5 τοῦ Ἑπιστημονικοῦ Τμήματος τῆς Φαρμακευτικῆς βιομηχανίας «FAREL». "Ἡ Ἑταιρεία «FAREL» παρασκευάζει ἀπὸ εἰκοσαετίας ἤδη, ἐκλεκτὰ φαρμακευτικὰ ἰδιοσκευάσματα ἐγκεκριμένα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, τὰ ὁποῖα τυγχάνουν τῆς ἀπολύτου ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ ἱατρικοῦ καὶ Φαρμακευτικοῦ Σώματος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς ἐφημερίδας «Βῆμα», «Καθημερινή» καὶ «Μακεδονία» Θεσσαλονίκης 30/3/1950

Μικτὴ Θεραπεία διὰ τῆς:
Bismodoquine
Παρασκευασμός: DIOODOQUINE, EMETINE, BISMUTH
παρουσία ἀπορροφητικῶν φαρμάκων.

ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟΝ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ

STHÉNOL

ΕΙΝΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΠΡΟΣ ΤΑ
ΝΕΩΤΑΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΤΕΧΝΙΑΣ
ΗΥΞΗΜΕΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ:

Κατά τῆς ἀνορεξίας, ἀναιμίας, χλωρώ-
σεως, σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ὑπερ-
κοπώσεως, ἀναρρώσεως. Ὁφελιμώτα-
τον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγκυμοσύ-
νης καὶ τὸν θηλασμόν.

3 ποτηράκια τοῦ λικέρ τὴν ἡμέραν πρὸ
τοῦ φαγητοῦ.

Εἶναι ἀγαπητὸν ἀπὸ τὰ παιδιά, διότι ἔ-
χει λίαν εὐχάριστον γεῦσιν.

ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΕ ΤΟ **STHÉNOL**. ΘΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΘΗΤΕ,
ΘΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΤΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗΝ ΣΑΣ

ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΑΤΕ
ΤΟΝ ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΙΑΚΟ ΠΕΛΑΤΗ ΣΑΣ
ΜΕ ΤΟ **NEON** ΠΡΟΪΟΝ ΜΑΣ

POMMADE ANÈX

ΣΥΝΘΕΣΙΣ : Iodoresorcinolsulfonate de Bismuth. Ephédrine. Benzocaine. Baume
de Perou. Oxyde de Zinc. Εἰδικὸν Βιταμινοῦχον ἔκδοχον.

Τὸ προϊόν μας Pommade ANÈX δὲν εἶναι μόνον **NEON** εἰς τὴν κυκλοφορίαν,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ΣΥΝΘΕΣΙΝ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ